

سه‌شنبه دوم تیر ماه ۱۳۹۴

سال هفتاد و یکم شماره ۲۰۴۷۵

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

قوه قضائیه

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضائی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها
تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۱۰۰ تومان

WWW.RRK.IR
WWW.DASTOUR.IR

صفحه	دستگاه اجراء کننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۲	وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی	۱۳۹۴/۲/۲۳	قانون موافقتنامه دوجانبه همکاری‌های فرهنگی، علمی و آموزشی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اوگاندا
۲	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۱۳۹۴/۲/۲۳	قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت در زمینه کمک و همکاری متقابل در امور گمرکی
۶	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۱۳۹۴/۲/۲۳	قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کنیا به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه و تشریفات (پروتکل) الحاقی آن
۱۱	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۱۳۹۴/۲/۲۳	قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد
۱۷	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۱۳۹۴/۲/۲۳	قانون یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» و تشریفات (پروتکل) اصلاحی آن
۱۹	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۱۳۹۴/۲/۲۳	قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه مرز زمینی «سرو» و «اسنره»
۲۱	وزارت دادگستری	۱۳۹۴/۲/۲۲	قانون نحوه اجرای قسمتی از اصل یکصد و شصتم (۱۶۰) قانون اساسی
۲۲	وزارت کشور	۱۳۹۴/۲/۲۹	قانون اصلاح ماده (۲۹) قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی
۲۲	وزارت کشور - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور	۱۳۹۴/۳/۱۰	تصویب‌نامه در خصوص برگزاری انتخابات دهمین دوره مجلس شورای اسلامی و پنجمین دوره مجلس خبرگان رهبری به صورت تمام مکانیزه
۲۲	وزارت کشور - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور - سازمان حفاظت محیط زیست	۱۳۹۴/۳/۲۰	تصویب‌نامه در خصوص اجرای اقدامات مربوط به مدیریت فضای سبزی طی زمان بندی تعیین شده
۲۳	وزارت راه و شهرسازی	۱۳۹۳/۱۲/۱۰	اصلاح اساسنامه شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی (ره)
۲۳	استانداریهی سراسر کشور	۱۳۹۴/۱/۳۱	مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص دستورالعمل اجرایی تشکیل دبیرخانه دائمی مسابقات معماری و شهرسازی

قوانین و مقررات عمومی

شماره ۲۶۵/۱۷۲۱۲

۱۳۹۴/۳/۱۶

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۴۸۸۱۱/۸۳۲۶ مورخ ۱۳۹۲/۱/۲۱ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه دوجانبه همکاری‌های فرهنگی، علمی و آموزشی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اوگاندا که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۱۵۶۹

۱۳۹۴/۳/۲۸

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه دوجانبه همکاری‌های فرهنگی، علمی و آموزشی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اوگاندا» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۲۶۵/۱۷۲۱۲ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضاء و ترتیبات مندرج در ماده (۱۳) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس‌جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه دوجانبه همکاری‌های فرهنگی، علمی و آموزشی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اوگاندا

ماده واحده - موافقتنامه دوجانبه همکاری‌های فرهنگی، علمی و آموزشی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اوگاندا مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه دوجانبه همکاری‌های فرهنگی، علمی و آموزشی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اوگاندا

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اوگاندا به منظور تحکیم مبانی دوستی، گسترش روابط موجود و توسعه همکاری‌های فرهنگی، علمی و آموزشی تصمیم به انعقاد این موافقتنامه فرهنگی گرفتند.

ماده ۱- طرفها کوشش خواهند نمود تا با استفاده از کلیه روشهای قانونی، روابط موجود فرهنگی را براساس حقوق متقابل و احترام به مقررات داخلی گسترش دهند و مردم کشور خویش را با فرهنگ و تمدن طرف دیگر آشنا سازند.

ماده ۲- طرفها همکاری مشترک در زمینه‌های فرهنگی، علمی، فنی، آموزشی، هنری و سایر امور مربوط را تشویق خواهند نمود و تسهیلات لازم را در زمینه‌های زیر فراهم خواهند کرد:

(الف) مبادله کتاب، نشریه، عکس، اسلاید، نوار، فیلم و میکرو فیلم در زمینه‌های تاریخی، هنری، آموزشی و همکاری بین کتابخانه‌های ملی و مراکز اسناد دو کشور

(ب) مبادله هنرمندان و گروههای هنری در زمینه‌های مورد توافق دو طرف

(پ) تشکیل نمایشگاههای مختلف از جمله کتابهای فرهنگی، هنر سنتی، علمی و ادبی

(ت) برگزاری هفته‌های فرهنگی و فیلم و جلسات سخنرانی و شرکت در جشنواره‌های

ملی و بین‌المللی یکدیگر و همکاری بین مؤسسات و مراکز سینمایی دو کشور

(ث) گنجاندن مطالب و اطلاعات مفید و صحیح از تاریخ، فرهنگ و جغرافیای کشور

طرف دیگر در کتابهای درسی خود

(ج) ایجاد تسهیلات لازم برای بازدید دانشمندان، پژوهشگران، دانشجویان و اعضای

انجمن‌های فرهنگی

ماده ۳- طرفها توافق نمودند برای همکاری و ارتباط بین دانشگاهها، مؤسسه‌های علمی، فنی، هنری و سازمانهای فرهنگی، مبادله استادان، معلمان، دانشمندان، کارشناسان، محققان، سخنرانان و دانشجویان را در محدوده قوانین و مقررات داخلی خود تشویق و تسهیلات لازم را بدین منظور فراهم آورند.

ماده ۴- طرفها تأسیس مراکز فرهنگی اجتماعی و آموزشی و کتابخانه‌ها را جهت معرفی فرهنگ طرف دیگر در سرزمین خود مورد موافقت قرار خواهند داد.

ماده ۵- طرفها اعطای راتبه (بورس)های تحصیلی در زمینه تحقیقاتی، آموزشی و کارآموزی در رشته‌های فنی - حرفه‌ای و علمی را به اتباع یکدیگر تشویق خواهند نمود.

ماده ۶- طرفها با مبادله اطلاعات و اسناد آموزشی و تشکیل کمیسیون‌های مشترک کارشناسی نسبت به ارزشیابی مدارک تحصیلی یکدیگر براساس قوانین و مقررات داخلی هر کشور اقدام خواهند نمود.

ماده ۷- طرفها همکاری بین سازمانهای ورزشی دو کشور را از طریق مبادله تیمها، مربیان و تجربیات علمی ورزشی تشویق خواهند نمود.

ماده ۸- طرفها در زمینه مبارزه با بی‌سوادی از طریق مبادله کارشناس اطلاعات و بررسی تجربه‌های یکدیگر همکاری‌های لازم را معمول خواهند داشت.

ماده ۹- طرفها ضمن رعایت شؤونات ملی و مذهبی کشور مقابل در مطبوعات خویش، همکاری بین سازمانها و مؤسسه‌های رادیویی و تلویزیونی، مطبوعاتی و خبری یکدیگر را تشویق و تسهیلات لازم را به منظور مبادله اطلاعات و تجربیات فراهم خواهند آورد.

ماده ۱۰- طرفها جهانگردی بین دو کشور را که وسیله مؤثری برای ایجاد تفاهم متقابل بین دو ملت است تشویق و تسهیل خواهند کرد.

ماده ۱۱- طرفها به منظور تسهیل در اجرای این موافقتنامه و انجام امور مربوط به همکاری فرهنگی، نمایندگان فرهنگی به کشورهای یکدیگر اعزام خواهند کرد.

ماده ۱۲- طرفها به منظور اجرای این موافقتنامه نسبت به تنظیم برنامه‌های مبادلات فرهنگی بین دو کشور اقدام و جهت بررسی و انعقاد برنامه‌های مذکور، کمیسیون مشترکی را تشکیل خواهند داد که هر دو سال یکبار جلسات خود را به طور متناوب در پایتخت‌های دو کشور برگزار خواهند نمود.

ماده ۱۳- طرفها این موافقتنامه را طبق قوانین و مقررات داخلی خود به تصویب می‌رسانند و این موافقتنامه از تاریخ ارسال آخرین اطلاعیه هر یک از طرفها به طرف دیگر مبنی بر تصویب آن لازم‌الاجراء خواهد گردید.

ماده ۱۴- این موافقتنامه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن برای مدت پنج سال اعتبار خواهد داشت و در پایان این مدت خودبه‌خود برای دوره پنجساله دیگر تمدید خواهد شد، مگر اینکه یکی از طرفها حداقل شش ماه قبل از تاریخ انقضای آن به طور کتبی تمایل خود را جهت فسخ یا تجدیدنظر در مفاد آن به طرف دیگر اعلام دارد.

این موافقتنامه در تاریخ ۱۸ مرداد ۱۳۸۰ هجری شمسی برابر با ۹ آگوست ۲۰۰۱ میلادی در تهران در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردیده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود. در صورت بروز هرگونه اختلاف نظر در مورد تفسیر این موافقتنامه، مراتب از طریق دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

از طرف

دولت جمهوری اوگاندا

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۵۳۴/۱۷۲۲۵

۱۳۹۴/۳/۱۶

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۰۸۷۸/۹۲۶۷۰ مورخ ۱۳۹۳/۸/۱۷ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت در زمینه کمک و همکاری متقابل در امور گمرکی که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۸۱۸۹

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت در زمینه کمک و همکاری متقابل در امور گمرکی» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۵۳۴/۱۷۲۲۵ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضاء و ترتیبات مندرج در ماده (۲۲) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس‌جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت

در زمینه کمک و همکاری متقابل در امور گمرکی

ماده واحده - موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت در زمینه کمک و همکاری متقابل در امور گمرکی مشتمل بر یک مقدمه و بیست و دو ماده و یک پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد داده می‌شود.

تبصره - رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت

در زمینه کمک و همکاری متقابل در امور گمرکی

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند با عنایت به اینکه تخلف از قوانین گمرکی برای منافع اقتصادی، تجاری، مالی، اجتماعی و فرهنگی آنها زیان‌آور است،

با در نظر گرفتن اهمیت تعیین دقیق حقوق گمرکی و سایر مالیات‌های قابل تحصیل از محل واردات یا صادرات و اطمینان از اجرای درست اقدامات ویژه بازدارنده، محدودکننده و کنترلی،

با تشخیص نیاز به همکاری بین‌المللی در خصوص موضوعات مربوط به اعمال و اجرای قوانین گمرکی خود،

با اعتقاد به اینکه اقدام علیه تخلفات گمرکی می‌تواند با همکاری نزدیک بین گمرکات آنها بر اساس مقررات قانونی صریح به نحو مؤثرتر صورت گیرد،

و با توجه به توصیه‌نامه کمک متقابل اداری و بیانیه بهبود همکاری گمرکی و کمک متقابل اداری (بیانیه قبرس) که به ترتیب در تاریخ‌های آذرماه ۱۳۳۲ و مردادماه ۱۳۷۹ (برابر با دسامبر ۱۹۵۳ و جولای ۲۰۰۰) به تصویب سازمان جهانی گمرک «شورای همکاری گمرکی» رسیده است،

همچنین با توجه به کنوانسیون‌های بین‌المللی حاوی ممنوعیت، محدودیت و اقدامات ویژه کنترلی نسبت به کالاهای خاص،

موارد زیر را مورد توافق قرار دادند:

تعاریف

ماده ۱- از نظر این موافقتنامه:

۱- «گمرک» به معنی زیر خواهد بود:

- برای دولت جمهوری اسلامی ایران، گمرک ایران؛

- برای دولت کویت، اداره کل گمرک.

۲- «قانون گمرکی»: قوانین و مقررات قابل اعمال یا اجراء توسط هر یک از گمرکات در خصوص واردات، صادرات، ترابری (انتقال کالا به وسیله حمل دیگر)، گذر (ترانزیت)، انبارداری و جابجایی کالا از جمله مقررات قانونی و اداری مربوط به اقدامات بازدارنده، محدودکننده و کنترلی.

۳- «تخلف گمرکی»: نقض قوانین گمرکی یا تلاش برای نقض آن.

۴- «حقوق گمرکی و مالیات‌ها»: حقوق گمرکی، تمامی مالیات‌های دیگر، عوارض یا وجوه دیگری که از واردات یا صادرات کالا یا در ارتباط با آن اخذ می‌شود، اما شامل عوارض و وجوهی نمی‌شود که محدود به مبلغ هزینه تقریبی خدماتی است که ارائه شده است.

۵- «مأمور»: هر مأمور گمرک یا نهاد دولتی دیگری که از سوی یکی از گمرکات تعیین شود.

۶- «مواد مخدر»: هرگونه ماده طبیعی یا مصنوعی که در فهرست‌های شماره (۱) و (۲) معاهده واحد مواد مخدر مورخ ۱۳۴۰ (۱۹۶۱) ذکر شده است.

۷- «مواد روان‌گردان»: هرگونه ماده طبیعی یا مصنوعی که در فهرست‌های شماره (۱)، (۲) و (۳) کنوانسیون سازمان ملل متحد در خصوص مواد روان‌گردان مورخ ۱۳۴۹ (۱۹۷۱) ذکر شده است.

۸- «پیش‌ساز»: مواد شیمیایی تحت کنترل که در تولید مواد مخدر و مواد روان‌گردان مندرج در فهرست‌های شماره (۱) و (۲) کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روان‌گردان مورخ ۱۳۶۷ (۱۹۸۸) ذکر شده است، مورد استفاده قرار گیرد.

۹- «تحويل کنترل‌شده»: اقدامات نظارتی در خصوص فرآیند صادرات یا گذر (ترانزیت) یا وارد کردن کالاهای ارسال‌شده به قلمرو یک یا چند کشور به صورت غیرقانونی یا مشکوک به داشتن مواد مخدر یا روان‌گردان یا پیش‌ساز یا مواد جایگزین آن با آگاهی یا تحت نظارت مقامهای صلاحیتدار آن کشورها به‌منظور شناسایی و تعیین اشخاصی که مرتکب تخلفات گمرکی شده‌اند یا در آن دخیل بوده‌اند.

۱۰- «شخص»: شخص حقیقی یا حقوقی

۱۱- «داده‌های شخصی»: هرگونه داده مربوط به شخص حقیقی شناخته‌شده یا قابل شناسایی.

۱۲- «اطلاعات»: هرگونه داده که مورد پردازش یا تحلیل قرار گرفته یا نگرفته باشد و اسناد، گزارش‌ها و مکاتبه دیگر، به هر شکل از جمله نسخه‌های مصدق یا تأییدشده آنها.

۱۳- «گمرک درخواست‌کننده»: گمرکی که خواستار کمک باشد.

۱۴- «گمرک درخواست‌شونده»: گمرکی که از آن درخواست کمک شود.

دامنه شمول موافقتنامه

ماده ۲- این موافقتنامه تحقق اهداف زیر را دنبال می‌کند:

۱- طرفهای متعاقد از طریق گمرکات خود در جهت اجرای صحیح قانون گمرکی و جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی طبق شرایط مندرج در این موافقتنامه، کمکهای اداری را به یکدیگر ارائه می‌کنند.

۲- تمامی کمکهایی که براساس این موافقتنامه ارائه می‌شود باید طبق مقررات قانونی و اداری داخلی و در چهارچوب صلاحیت و منابع قابل دسترسی گمرک باشد.

۳- طرفهای متعاقد براساس مقتضیات این موافقتنامه، کمک متقابل اداری به یکدیگر را ارائه می‌کنند. مفاد این موافقتنامه هیچ‌گونه حقی را برای هیچ شخصی در به دست آوردن، جلوگیری از ارائه یا مستثنی کردن هرگونه مدرکی که در رابطه با موضوع ضروری است، ایجاد نخواهد کرد یا مانع از اجرای درخواستی نخواهد شد.

۴- گمرکات بنا به درخواست یا به ابتکار خود اطلاعاتی را که به حصول اطمینان از جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی و اجرای صحیح قانون گمرکی کمک نماید از جمله موارد زیر را در اختیار یکدیگر قرار خواهند داد:

الف) تضمین ارزیابی صحیح حقوق گمرکی و مالیات

ب) ارزیابی درست ارزش کالا برای اهداف گمرکی

پ) تعیین طبقه‌بندی تعرفه کالا

ت) تعیین مبدأ دقیق کالا

۵- هر یک از گمرکات در اجرای تحقیقات در داخل قلمرو ملی خود به نیابت از گمرک دیگر به گونه‌ای رفتار خواهد کرد که در چنین تحقیقاتی از جانب خود یا به درخواست مرجع محلی دیگری از همان طرف متعاقد انجام می‌دهد.

زمینه‌های کلی کمک

ماده ۳- طرفهای متعاقد در زمینه‌های زیر به یکدیگر کمک فنی ارائه خواهند کرد:

الف - مبادله اطلاعات و تجربیات پیرامون راههای استفاده از تجهیزات فنی جدید در

زمینه کنترل

ب - فنون جدید مورد استفاده در زمینه ترخیص کالا که امور گمرکی را تسهیل می‌کند.

پ - ظرفیت‌سازی و آموزش مأموران گمرک

ت - مبادله کارشناسان امور گمرکی

ث - مبادله اطلاعات ویژه علمی و فنی مربوط به اجرای مؤثر قوانین گمرکی

ج - مبادله اطلاعات آماری مربوط به تجارت خارجی

ماده ۴-

۱- گمرک درخواست‌شونده بنا به درخواست، تمامی اطلاعات مربوط به قوانین و تشریفات گمرکی قابل اجراء در آن طرف متعاقد و مرتبط با رسیدگی‌های پیرامون تخلفات گمرکی خاص را فراهم خواهد نمود.

۲- هر دو گمرک بنا به درخواست یا به ابتکار خود اطلاعات موجود و مرتبط با موارد زیر را ارائه خواهند نمود:

الف - فنون جدیدی که کارآیی آنها در اجرای قوانین گمرکی ثابت شده باشد،

ب - روشها، راهها یا ابزارهای جدید ارتکاب تخلفات گمرکی

انواع ویژه همکاری

ماده ۵ - گمرک درخواست‌شونده بنا به درخواست گمرک درخواست‌کننده اطلاعات زیر را در اختیار آن قرار می‌دهد:

الف - آیا کالای واردشده به قلمرو گمرکی طرف متعاقد درخواست‌کننده به‌صورت قانونی از قلمرو گمرکی طرف متعاقد درخواست‌شونده صادر شده است؟

ب - آیا کالای صادرشده از قلمرو گمرکی طرف متعاقد درخواست‌کننده به‌صورت قانونی به قلمرو گمرکی طرف متعاقد درخواست‌شونده وارد شده است و در صورت اعمال رویه گمرکی تحت چه رویه گمرکی وارد شده است؟

پ - آیا کالاهای گذری که از قلمرو هر کشور متبوع گمرکات در حال عبور هستند به‌صورت قانونی انتقال داده شده است؟

ماده ۶ - گمرک درخواست‌شونده بنا به درخواست و در حد امکان و در چهارچوب منابع موجود، بر موارد زیر نظارت خواهد داشت و اطلاعاتی را پیرامون آنها برای گمرک درخواست‌کننده فراهم خواهد نمود:

الف - افرادی که برای گمرک درخواست‌کننده معلوم شده است در قلمرو طرف متعاقد درخواست‌کننده مرتکب تخلفات گمرکی شده یا مظنون به ارتکاب تخلف گمرکی هستند، به‌ویژه کسانی که به قلمرو گمرکی طرف متعاقد درخواست‌شونده وارد و از آن خارج می‌شوند.

ب - کالاهای در حال حمل یا انبارشده‌ای که گمرک درخواست‌کننده سوء ظن این را دارد که حاوی مواد ممنوعه‌ای هستند که به سمت قلمرو گمرکی آن فرستاده شده‌اند.

پ - وسایل نقلیه‌ای که گمرک درخواست‌کننده مظنون به استفاده از آنها در انجام تخلفات گمرکی در قلمرو گمرکی هر دو طرف متعاقد باشد.

ت - اماکنی که گمرک درخواست‌کننده مظنون به استفاده از آنها برای ارتکاب تخلفات گمرکی در قلمرو گمرکی هر دو طرف متعاقد باشد.

ماده ۷ -

۱- گمرکات بنا به درخواست یا به ابتکار خود اطلاعات مربوط به معاملات انجام‌گرفته یا برنامه‌ریزی‌شده را که تخلف گمرکی بوده یا به نظر تخلف گمرکی باشد در اختیار یکدیگر قرار خواهند داد.

۲- در موارد جدی که متضمن ضرر و زیان اساسی به اقتصاد، بهداشت عمومی، امنیت عمومی یا هرگونه منافع حیاتی یک طرف متعاقد می‌باشد، گمرک طرف متعاقد دیگر اطلاعات را بنا به ابتکار خود ارائه خواهد کرد.

اطلاعات مربوط به قاچاق کالاهای حساس

ماده ۸ -

۱- گمرکات به ابتکار خود یا بنا به درخواست، کلیه اطلاعات مربوط به هر عملی را که قصد انجام آن وجود دارد یا انجام شده است و تخلف یا نقض قوانین گمرکی هریک از طرفها محسوب می‌شود و به قاچاق مواد زیر مربوط می‌شود در اختیار یکدیگر قرار خواهند داد:

الف) سلاح، موشک، مواد منفجره و مواد هسته‌ای

ب) آثار هنری تاریخی، فرهنگی یا باستان‌شناسی ارزشمند

پ) مواد مخدر، مواد روان‌گردان، پیش‌ساز، مواد سمی و موادی که برای محیط زیست و بهداشت عمومی زیان‌بخش باشند.

ت) کالاهایی که مشمول نرخ بالای حقوق گمرکی یا مالیات هستند.

۲- اطلاعات دریافتی به موجب این ماده را می‌توان در اختیار نهادهای دولتی مربوط به طرف درخواست‌کننده قرار داد، اما نباید آنها را به کشور ثالث انتقال داد.

اطلاعات

ماده ۹ -

۱- نسخ اصلی اطلاعات تنها در صورت کافی نبودن نسخه‌های معتبر یا تأییدشده درخواست می‌شود و در اولین فرصت ممکن عودت داده خواهد شد. تمامی حقوق گمرک درخواست‌شونده یا طرف سوم ذی‌ربط محفوظ خواهد بود.

۲- هرگونه اطلاعاتی که مطابق این موافقتنامه مبادله می‌شوند با کلیه اطلاعات مربوط برای تفسیر یا بهره‌برداری از آن همراه خواهد بود.

کارشناسان و گواهان

ماده ۱۰ - گمرک درخواست‌شونده بنا به درخواست می‌تواند به مأموران خود اجازه دهد در موضوع مرتبط با تخلفات گمرکی به عنوان کارشناس یا گواه نزد دادگاه یا محکمه واقع در قلمرو طرف متعاقد دیگر حاضر شوند.

مکاتبه در مورد درخواستها

ماده ۱۱ -

۱- درخواست کمک به موجب این موافقتنامه به‌صورت مستقیم به گمرکات مربوط ارسال خواهد شد.

۲- درخواست کمک به موجب این موافقتنامه به صورت کتبی انجام خواهد شد و با هرگونه سندی که مفید به‌نظر می‌رسد، همراه خواهد بود. در مواقعی که شرایط ایجاب می‌کند، درخواست‌ها می‌تواند به صورت شفاهی ارائه شود، این قبیل درخواست‌ها باید سریعاً به صورت کتبی تأیید شود.

۳- درخواست‌هایی که براساس بند (۲) این ماده صورت می‌گیرد باید شامل جزئیات زیر باشد:

الف) نام گمرک درخواست‌کننده

ب) موضوع و علت درخواست

پ) شرح مختصری در مورد موضوع، عناصر قانونی و ماهیت جریان رسیدگی

ت) اسامی و نشانی افراد مرتبط با جریان رسیدگی چنانچه شناخته‌شده باشند.

ث) تشریفات و اقدامات مورد درخواست، در صورت موجود بودن

۴- اطلاعات مذکور در این موافقتنامه باید به مأمورانی که توسط هر یک از گمرکات به طور ویژه برای این منظور تعیین شده‌اند ارائه شود. فهرست اسامی مأموران مزبور طبق بند (۲) ماده (۱۹) این موافقتنامه در اختیار گمرک طرف متعاقد دیگر قرار خواهد گرفت.

انجام درخواست‌ها

ماده ۱۲ -

۱- چنانچه گمرک درخواست‌شونده اطلاعات مورد درخواست را نداشته باشد، طبق مقررات اداری و قانونی ملی خود، اقدامات زیر را انجام خواهد داد:

الف) آغاز تحقیقات جهت دستیابی به اطلاعات درخواستی،

ب) انتقال فوری درخواست به نهاد ذی‌ربط یا

پ) مشخص نمودن اسامی مقامات ذی‌ربط

۲- هرگونه تحقیقات به موجب بند (۱) این ماده می‌تواند شامل دریافت اظهارات کارشناسان و افرادی که دارای اطلاعات مربوط به تخلفات گمرکی هستند، باشد.

ماده ۱۳ -

۱- مأمورانی که از سوی گمرک درخواست‌کننده تعیین شده‌اند می‌توانند بنا به درخواست کتبی و با اجازه گمرک درخواست‌شونده و با رعایت شرایط تعیین‌شده از سوی آن، به‌منظور انجام تحقیقات پیرامون تخلفات گمرکی، اقدامات زیر را انجام دهند:

الف) استفاده از اسناد، پرونده‌ها و داده‌های موجود در دفتر گمرک درخواست‌شونده جهت دستیابی به هرگونه اطلاعات مربوط به آن تخلف گمرکی

ب) نسخه‌برداری از اسناد و پرونده‌ها و سایر داده‌های مربوط به آن تخلف گمرکی

پ) حضور در هنگام اجرای تحقیقات مربوط به گمرک درخواست‌کننده که از سوی گمرک درخواست‌شونده در قلمرو گمرکی آن انجام می‌شود.

۲- به موجب بند (۱) مأموران گمرک درخواست‌کننده، به هنگام حضور در قلمرو طرف متعاقد دیگر باید همواره بتوانند مدارکی دال بر هویت رسمی خود را ارائه نمایند.

۳- مأموران گمرک درخواست‌کننده باید از همان حمایت مقرر برای مأموران گمرک طرف متعاقد دیگر طبق قوانین جاری برخوردار باشند و مسؤولیت تخلفی که احتمال دارد مرتکب شوند را بپذیرند.

محرمانه بودن اطلاعات

ماده ۱۴ -

۱- اطلاعاتی که در چهارچوب کمک اداری به موجب این موافقتنامه دریافت می‌شود تنها برای اهداف موافقتنامه و از سوی گمرک ذی‌ربط مورد استفاده قرار خواهد گرفت، مگر در مواردی که گمرک ارائه‌دهنده اطلاعات مزبور به طور صریح اجازه دهد که آن اطلاعات برای اهداف دیگر از سوی مقامات دیگر مورد استفاده قرار گیرد.

۲- هرگونه اطلاعات دریافتی به موجب این موافقتنامه محرمانه تلقی خواهند شد و حداقل از همان مقدار حفاظت و محرمانه بودن برخوردار خواهد بود که اطلاعات نظیر آن طبق قوانین گمرک درخواست‌شونده برخوردار هستند.

ماده ۱۵ - در صورت مبادله داده‌های شخصی به موجب این موافقتنامه، طرف متعاقد دیگر باید وجود استاندارد حفاظت از داده‌ها به گونه‌ای که متناسب با نتایج حاصل از اجرای پیوست این موافقتنامه باشد را تضمین نماید.

تحویل کنترل‌شده

ماده ۱۶ -

۱- طرفهای متعاقد اقدامات ضروری را در چهارچوب صلاحیت خود اتخاذ خواهند نمود تا زمینه استفاده مناسب از تحویل کنترل‌شده به‌منظور تحقیقات راجع به تخلفات گمرکی تجویز گردد.

۲- اتخاذ تصمیم جهت انجام تحویل کنترل‌شده به‌صورت موردی و براساس قوانین محلی و تشریفات مربوط طرف متعاقد درخواست‌شونده یا به موجب هرگونه ترتیبات یا توافق‌شده بین آنها در زمینه یک مورد خاص صورت خواهد گرفت.

۴- با این وجود اقدامات جاری در زمان خاتمه اعتبار، تکمیل خواهد شد. به منظور گواهی مراتب بالا امضاء کنندگان زیر که دارای اختیار لازم هستند، این موافقتنامه را در یک مقدمه، بیست و دو ماده و یک پیوست امضاء کرده‌اند. این موافقتنامه در شهر تهران در تاریخ ۱۳۹۳/۳/۱۲ هجری شمسی برابر با ۱۴۳۵/۸/۴ هجری قمری برابر با ۲۰۱۴/۶/۲ میلادی، در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی که همه متون دارای اعتبار یکسان هستند تنظیم شد. در صورت بروز هرگونه اختلاف متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت کویت انس الصالح وزیر دارایی	از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران دکتر علی طیب‌نیا وزیر امور اقتصادی و دارایی

پیوست

اصول اساسی حفاظت از داده‌های شخصی

۱- داده‌های شخصی که به طور خودکار مورد پردازش قرار می‌گیرند باید:

(الف) به‌طور منصفانه و قانونی به‌دست‌آمده و به همین طریق مورد پردازش قرار گیرند.

(ب) برای اهداف مشخص و قانونی ذخیره شوند و برای موارد مغایر با اهداف مزبور استفاده نشود.

(پ) با توجه به مقاصدی که برای آنها این داده‌ها ذخیره می‌شوند، کافی و مرتبط بوده و اضافی نباشند.

(ت) دقیق باشند و در صورت لزوم به‌روز نگهداری شوند.

(ث) به‌گونه‌ای نگهداری شوند که امکان شناسایی موضوعات داده‌ها را در مدت مورد لزوم برای مقاصدی که این داده‌ها برای آنها ذخیره می‌شوند، فراهم سازد.

۲- داده‌های شخصی که ریشه‌های نژادی، دیدگاههای سیاسی یا اعتقادات مذهبی یا سایر اعتقادات را آشکار می‌سازد، همچنین داده‌های شخصی راجع به وضعیت سلامتی یا زندگی جنسی را نمی‌توان به طور خودکار پردازش کرد، مگر اینکه قوانین داخلی تضمین لازم را فراهم سازد. همین امر برای داده‌های شخصی مربوط به محکومیت‌های کیفری نیز اعمال می‌گردد.

۳- اقدامات امنیتی مقتضی باید برای حفاظت از داده‌های شخصی ذخیره شده در پرونده‌های داده‌های خودکار در قبال تخریب غیرمجاز یا ضرر و زیان اتفاقی و نیز در مقابل دسترسی، تغییر یا انتشار غیرمجاز اتخاذ شود.

۴- هر شخص باید بتواند:

(الف) وجود پرونده داده‌های خودکار شخصی، اهداف اصلی آن و نیز هویت، محل زندگی یا محل اصلی کار بازرسی‌کننده پرونده را احراز کند.

(ب) در فواصل زمانی متعارف و بدون تأخیر یا هزینه بیش از اندازه، از ذخیره داده‌های شخصی مربوط به خود در پرونده داده‌های خودکار و نیز از مکاتبه و ارسال این گونه داده‌ها به‌روش هوشمند اطمینان حاصل نماید.

(پ) حسب مورد، این داده‌ها را در صورتی که مخالف مفاد قانون داخلی پردازش شده باشند که به اصول اساسی مندرج در اصول شماره (۱) و (۲) این پیوست اعتبار می‌بخشد، اصلاح یا محو کند.

(ت) چنانچه درخواست برای مکاتبه یا حسب مورد تأیید، اصلاح یا محو داده‌ها به صورت مندرج در بندهای (ب) و (پ) این اصل رعایت نشده باشد اقدامات مقتضی را انجام دهند.

۵ - هیچ‌گونه استثنائی بر مقررات مندرج در اصول (۱)، (۲) و (۴) این پیوست مجاز نیست، مگر در چهارچوبی که در این اصل تعریف شده است.

۶ - لغو بخشی از مقررات مندرج در اصول (۱)، (۲) و (۴) این پیوست چنانچه این لغو به موجب قوانین طرف متعاقد پیش‌بینی شده باشد و اقدام لازم در راستای موارد زیر در یک جامعه مردم سالار محسوب شود، مجاز خواهد بود.

(الف) حفظ امنیت داده‌ها، ایمنی عمومی، منافع پولی کشور یا ممانعت از تخلفات کیفری

(ب) حفظ موضوع داده‌ها یا حقوق و آزادی دیگران

۷ - محدودیت‌های مربوط به اعمال حقوق مذکور در بندهای (ب)، (پ) و (ت) اصل چهارم این پیوست می‌تواند به موجب قانون و با توجه به پرونده‌های داده‌های خودکار شخصی مورد استفاده برای آمار یا مقاصد تحقیقات علمی که ظاهراً خطری برای نقض محرمانه بودن داده‌ها ندارد، ایجاد شود.

۸ - به‌منظور اجرای اصول اساسی مندرج در این پیوست هر طرف متعاقد تعهد می‌کند مجازات‌ها و چاره‌جویی‌های مناسب را برای تخطی از مقررات و قوانین داخلی ایجاد نماید.

۳- محموله‌های غیرقانونی که تحویل کنترل‌شده آنها مورد توافق قرار گرفته است را می‌توان از طریق توافق دو جانبه مقامهای صلاحیتدار متوقف نمود و اجازه داد تا به صورت دست‌نخورده یا با برداشتن یا جایگزین کردن تمام یا قسمتی از آن، به راه خود ادامه دهند.

معافیت‌ها

ماده ۱۷-

۱- چنانچه کمک درخواستی به موجب این موافقتنامه موجب نقض حاکمیت، امنیت، سیاست‌های عمومی یا سایر منافع اساسی ملی یکی از طرفهای متعاقد شود یا موجب خدشه‌دار شدن محرمانه بودن اطلاعات صنعتی، تجاری یا حرفه‌ای مشروع گردد یا با مقررات اداری و قانونی ملی آن مطابقت نداشته باشد، ممکن است از ارائه کمک مزبور امتناع شود.

۲- چنانچه گمرک درخواست‌کننده در صورت مطرح شدن درخواست مشابه از سوی گمرک درخواست‌شونده نتواند آن را برآورده کند، در درخواست خود، این واقعیت را مورد توجه قرار خواهد داد. برآوردن درخواست مزبور به صلاحدید گمرک درخواست‌شونده خواهد بود.

۳- چنانچه گمرک درخواست‌شونده مطمئن باشد که به دلیل اینکه ارائه کمک موجب دخالت در روند تحقیق، تعقیب یا اقدامات جاری خواهد شد، قادر به ارائه کمک به گمرک درخواست‌کننده نمی‌باشد در این حالت گمرک درخواست‌شونده با گمرک درخواست‌کننده مشورت خواهد کرد تا به راه‌حلی دست یابد که ارائه کمک طبق شرایطی که گمرک درخواست‌شونده وضع خواهد کرد امکان‌پذیر گردد.

۴- چنانچه از ارائه کمک خودداری شود یا ارائه آن به تعویق بیفتد، دلایل آن ارائه خواهد شد.

هزینه‌ها

ماده ۱۸-

۱- هر دو گمرک باید از ادعاهای مربوط به بازپرداخت هزینه‌های ناشی از اجرای این موافقتنامه صرف‌نظر کنند. مخارج و هزینه‌های پرداخت‌شده به کارشناسان، گواهان و مترجمان متون و مترجمان همزمان که کارمند دولت نباشند توسط گمرک درخواست‌کننده تقبل خواهد شد.

۲- در صورتی که انجام درخواست مستلزم هزینه‌های زیاد یا غیرمتعارف باشد طرفهای متعاقد باید برای مشخص کردن شرایطی که به موجب آن، درخواست اجراء شود و همچنین چگونگی برعهده گرفتن هزینه‌های آن با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

اجرای موافقتنامه

ماده ۱۹-

۱- هر دو گمرک تمامی اقدامات لازم را اتخاذ خواهند کرد تا مأموران مسؤول تحقیق یا مبارزه با تخلفات گمرکی بتوانند با یکدیگر ارتباط مستقیم و شخصی برقرار نمایند.

۲- هر دو گمرک در زمینه ترتیبات تفصیلی جهت تسهیل فرآیند اجرای موافقتنامه تصمیم‌گیری خواهند کرد.

۳- هر دو گمرک سعی خواهند نمود هرگونه مشکل ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را حل و فصل کنند.

۴- اختلاف‌هایی که راه حلی برای آنها یافت نشود، از طریق راههای دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

اجراء

ماده ۲۰- این موافقتنامه در قلمرو گمرکی هر دو طرف متعاقد به‌گونه‌ای که در مقررات قانونی و اداری ملی آنها تعریف شده است قابل اجراء است.

سایر ترتیبات

ماده ۲۱- با در نظر گرفتن حوزه اختیارات و تخصص هر دو طرف متعاقد، مفاد این موافقتنامه بر تعهدات آنان نسبت به سایر موافقتنامه‌ها یا کنوانسیون‌های بین‌المللی تأثیر نخواهد داشت.

لازم‌الاجراء شدن و خاتمه

ماده ۲۲-

۱- این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه‌ای که به‌وسیله آن هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر اطلاع دهد که تمامی الزامات قانونی اساسی لازم برای لازم‌الاجراء شدن آن اعمال شده است، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- هرگونه اصلاح یا الحاق به این موافقتنامه مشمول مفاد مندرج در بند (۱) این ماده است.

۳- این موافقتنامه به مدت پنج سال اعتبار دارد و در صورتی که یکی از طرفهای متعاقد تمایل خود را برای پایان دادن به آن از طریق مجاری دیپلماتیک، حداقل سه‌ماه پیش از تاریخ واقعی انقضای آن کتباً به طرف دیگر اعلام نکند، به خودی خود برای دوره(های) مشابه تمدید می‌شود.

۷- هیچ یک از مقررات این پیوست نباید به گونه‌ای تفسیر شود که موجب محدود کردن یا لطمه زدن به امکان اقدام حفاظتی نسبت به داده‌ها از سوی یکی از طرفهای متعاقد بیشتر از آنچه در این پیوست تصریح شده است، گردد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و دو ماده و یک پیوست در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۱۳۵/۱۷۸۰۵

۱۳۹۴/۳/۱۷

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۴۸۲۴۴/۱۰۲۰۹۱ مورخ ۱۳۹۱/۵/۲۲ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کنیا به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه و تشریفات (پروتکل) الحاقی آن که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۸۱۹۴

۱۳۹۴/۳/۲۸

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کنیا به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه و تشریفات (پروتکل) الحاقی آن» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۳۵/۱۷۸۰۵ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۷ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضاء و ترتیبات مندرج در ماده (۲۸) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس‌جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کنیا

به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی

در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه و تشریفات (پروتکل) الحاقی آن

ماده واحده - موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کنیا به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه و تشریفات (پروتکل) الحاقی آن به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- هزینه‌های مالی موضوع بند (۳) ماده (۱۱) موافقتنامه، مجوز کسب درآمد غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی‌شود.

تبصره ۲- اجرای ماده (۲۵) موافقتنامه منوط به رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کنیا

به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی

در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کنیا که از این پس دولتهای متعاقد نامیده می‌شوند، با تمایل به انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات‌های بردارآمد و سرمایه به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲- مالیات‌های موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه شامل مالیات بر درآمد و مالیات بر سرمایه است که صرف‌نظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاقد یا مقامهای محلی آنها وضع می‌گردد.

۲- مالیات بر درآمد و سرمایه عبارت است از مالیات بر کل درآمد و کل سرمایه یا اجزای درآمد و سرمایه از جمله مالیات بر درآمدهای حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه

۳- مالیات‌های موجود مشمول این موافقتنامه به‌ویژه عبارتند از:

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد

- مالیات بر دارایی

ب - در مورد جمهوری کنیا، مالیات بر درآمد مشمول مالیات طبق مقررات قانون مالیات بردارآمد، فصل ۴۷۰ قوانین کنیا

۴- این موافقتنامه شامل مالیات‌هایی که نظیر یا در اساس، مشابه مالیات‌های موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامهای صلاحیتدار دولتهای متعاقد ظرف مدت معقولی یکدیگر را از هر تغییری که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳- تعاریف کلی

۱- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضاء نماید، معانی اصطلاحات به قرار زیر است:

الف -

- «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

- «کنیا» به تمامی قلمرو کنیا در مرزهای کشوری از جمله آبهای داخلی و سرزمینی و نیز منطقه ویژه اقتصادی و فلات قاره و تمامی تأسیسات بنا شده در آن به شرح مذکور در قانون فلات قاره که کنیا مطابق با حقوق بین‌الملل، حقوق حاکمیتی خود را از حیث بهره‌برداری از منابع طبیعی بستر دریا، زیربستر دریا و آبهای محاذی آنها اعمال می‌کند، اطلاق می‌شود.

ب - «شخص» اطلاق می‌شود به:

- شخص حقیقی

- شرکت یا هر مجموعه دیگری از افراد

پ - «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ت - «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه‌ای که به‌وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می‌گردد اطلاق می‌شود.

ث - «حمل و نقل بین‌المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسایط نقلیه هوایی که توسط مؤسسه‌ای که محل مدیریت مؤثر آن در یک دولت متعاقد واقع است اطلاق می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی یا وسایط نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شود.

ج - «مقام صلاحیتدار»:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود،

- در مورد جمهوری کنیا به وزیر دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

۲- در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاقد هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد دارای معنای به کار رفته در قوانین آن دولت متعاقد راجع به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه است، به جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد.

ماده ۴- مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعاقد» به هر شخصی اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت متعاقد از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل مدیریت مؤثر، محل تأسیس یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن خواهد بود. با وجود این اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ سرمایه یا کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده، شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف - او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن محل سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی)

متعاقد دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد. معذک، هرگاه فعالیت‌های چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد و شرایط موجود یا وضع شده در روابط تجاری و مالی بین آن مؤسسه و عامل، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار می‌باشد، از حیث مفاد این ماده، او به عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاقد، شرکت مقیم یا فعال در دولت متعاقد دیگر را کنترل می‌کند و یا تحت کنترل آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقررات یا خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقررات دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶- درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاقد دیگر (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری) مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲- اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاقدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداخت‌های ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود. کشتیها، قایقها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه‌آهن به‌عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهند شد.

۳- مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۴- مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷- درآمدهای تجاری

۱- درآمد مؤسسه یک دولت متعاقد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد، درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی که مرتبط با آن مقر دائم باشد، مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاقد از طریق مقررات واقع در دولت متعاقد دیگر فعالیت نماید، آن مقررات در هریک از دو دولت متعاقد دارای درآمدی تلقی می‌شود که اگر به صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می‌توانست تحصیل کند.

۳- در تعیین درآمد مقر دائم هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرائی و هزینه‌های عمومی اداری تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دائم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد اعم از آنکه در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است انجام پذیرد یا در جای دیگر. هیچ‌یک از مفاد این بند یک دولت متعاقد را ملزم به کسر هرگونه هزینه‌ای که به دلیل ماهیت خود تحت قوانین مالیاتی آن دولت، مجاز به کسر نمی‌باشد، نخواهد نمود.

۴- چنانچه در یک دولت متعاقد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم بر اساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع به کار بردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاقد برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵- صرف آنکه مقر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دائم نخواهد بود.

۶- درآمد منظور شده برای مقر دائم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خدشه‌ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸- حمل و نقل بین‌المللی

۱- درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد بابت استفاده از کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقدی خواهد بود که محل مدیریت مؤثر مؤسسه در آن واقع است.

ب- هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، مقیم دولت متعاقدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا به‌سر می‌برد.

پ- هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاقد به‌سر برد یا در هیچ یک به‌سر نبرد، مقیم دولتی تلقی می‌شود که تابعیت آن را دارد.

ت- هرگاه نتوان وضعیت او را به‌موجب مقررات جزء (پ) تعیین نمود، مقامهای صلاحیتدار دو دولت از طریق توافق دوجانبه موضوع را حل و فصل خواهند نمود.

۳- در صورتی که به‌موجب مفاد بند (۱) این ماده، شخصی غیر از شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، آن شخص مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل مدیریت مؤثر وی در آن واقع است.

ماده ۵- مقر دائم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابت کسب و کار اطلاق می‌شود که از طریق آن کسب و کار مؤسسه یک دولت متعاقد کلاً یا جزئاً در دولت متعاقد دیگر انجام می‌شود.

۲- اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف- محل اداره

ب- شعبه

پ- دفتر

ت- کارخانه

ث- کارگاه

ج- انبار مربوط به شخصی که تسهیلات انبارداری را برای دیگران انجام می‌دهد.

چ- معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر استخراج از منابع طبیعی

ح- تأسیسات یا سازه‌های مورد استفاده برای اکتشاف یا بهره‌برداری از منابع طبیعی

۳- اصطلاح «مقر دائم» همچنین شامل موارد زیر است:

الف- کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن یا نصب ساختمان یا فعالیت‌های مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن «مقر دائم» محسوب می‌شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیت‌ها بیش از دوازده‌ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

ب- ارائه خدمات از جمله خدمات مشاوره‌ای، توسط مؤسسه یک دولت متعاقد از طریق کارکنان یا سایر افرادی که در دولت متعاقد دیگر به کار گمارده شده‌اند، مشروط بر آنکه این فعالیت‌ها برای همان پروژه یا پروژه‌های مرتبط طی دوره یا دوره‌هایی صورت گیرد که مجموعاً از یک صد و هشتاد و سه روز در هر دوره دوازده‌ماهه بیشتر باشد.

۴- علی‌رغم مقررات قبلی این ماده اصطلاح «مقر دائم» شامل موارد زیر نخواهد شد:

الف- استفاده از تسهیلات صرفاً به منظور انبار کردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه

ب- نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش

پ- نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر

ت- نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه

ث- نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام سایر فعالیت‌هایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ج- نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیت‌های مذکور در جزئیات (الف) تا (ث)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵- علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۶) است) در یک دولت متعاقد از طرف مؤسسه دولت متعاقد دیگر فعالیت کند، آن مؤسسه در مورد هرگونه فعالیت‌های زیر که این شخص برای آن مؤسسه انجام می‌دهد، در دولت متعاقد نخست دارای مقررات تلقی خواهد شد:

الف- در آن دولت دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، مگر آنکه فعالیت‌های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد، که در این صورت چنانچه این فعالیت‌ها از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور این محل ثابت کسب و کار را به مقررات تبدیل نخواهد کرد؛ یا

ب- چنین اختیاری نداشته باشد اما به‌طور معمول در دولت نخست دارای انبار کالا یا اجناس باشد که از آن به طور مرتب کالا یا اجناس را از طرف مؤسسه مزبور تحویل دهد.

۶- مؤسسه یک دولت متعاقد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاقد دیگر از طریق حق‌العمل کار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت

۲- مع‌ذک، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع هزینه‌های مالی مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه از ده‌درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح «هزینه‌های مالی» به نحوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدهکار باشد یا نباشد و به خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علی‌رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصله در یک دولت متعاهد که توسط دولت متعاهد دیگر یا وزارتخانه‌ها، تقسیمات فرعی سیاسی، مقامهای محلی یا شهرداری‌ها، سایر مؤسساتی که کلاً متعلق به آن دولت، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و بانک مرکزی کنیا می‌باشند کسب می‌شوند، از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاهد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت‌کننده خود دولت، تقسیم فرعی سیاسی، مقام محلی یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع‌ذک، در صورتی که شخص پرداخت‌کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد و در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور در دولت متعاهد محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت‌کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲- حق‌الامتیازها

۱- حق‌الامتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع‌ذک، این حق‌الامتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت‌کننده، مالک منافع حق‌الامتیاز باشد، مالیات متعلقه بیش از ده‌درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص حق‌الامتیاز خواهد بود.

۳- اصطلاح «حق‌الامتیاز» در این ماده به هر نوع وجه دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی یا فیلمها یا نوارها یا لوحهای فشرده مورد استفاده در رادیو و تلویزیون، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی یا استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می‌شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق‌الامتیاز مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که حق‌الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقر دائم فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاهد دیگر از طریق پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق‌الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به‌طور مؤثری با این مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب‌مورد مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۵- حق‌الامتیاز در یک دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت‌کننده خود آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی، مقامی محلی یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع‌ذک، در صورتی که شخص پرداخت‌کننده حق‌الامتیاز (خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد) در یک دولت متعاهد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجود حق‌الامتیاز به نحوی مؤثر با آن مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته و پرداخت حق‌الامتیاز بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد، حق‌الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

۲- چنانچه محل مدیریت مؤثر مؤسسه کشتیرانی بر روی عرشه کشتی قرار داشته باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که محل مزبور در دولت متعاهدی قرار دارد که بندر اصلی کشتی در آن واقع است یا در صورت عدم وجود بندر اصلی مزبور، محل مدیریت مؤثر مؤسسه در دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که گرداننده کشتی مقیم آن است.

۳- مقررات بند (۱) نسبت به درآمدهای حاصله از مشارکت در اتحادیه، تجارت مشترک یا نمایندگی فعالیت‌های بین‌المللی نیز جاری خواهد بود لیکن فقط به آن قسمت از درآمدهای حاصله که قابل تخصیص به قدرالسهم بابت مشارکت در فعالیت‌های مشارکتی باشد.

ماده ۹- مؤسسات شریک

۱- در صورتی که:

الف: مؤسسه یک دولت متعاهد به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد، یا

ب: اشخاصی واحد به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند، و در هر یک از دو مورد، شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از این مؤسسات می‌شد، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده‌است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت متعاهد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد، تعدیل مناسبی به‌عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

۳- یک دولت متعاهد پس از انقضای مهلت‌های مقرر در قوانین ملی خود، درآمد یک مؤسسه را در شرایط موضوع بند (۱) این ماده محاسبه نخواهد نمود.

ماده ۱۰- سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع‌ذک، این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که دریافت‌کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از پنج‌درصد (۵٪) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

۳- اصطلاح «سود سهام» در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسه‌سین یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی که طبق قوانین دولت متعاهد محل اقامت شرکت تقسیم‌کننده درآمد، مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴- هرگاه مالک منافع سود سهام مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است از طریق مقر دائم واقع در آن، به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این صورت مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵- در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاهد منافع یا درآمدی از دولت متعاهد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاهد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاهد دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مرتبط با مقر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر باشد) و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاهد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱- هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۳- علی‌رغم مقررات قبلی این ماده، حق الزحمه پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاقد بابت استخدام در کشتی یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقدی خواهد بود که محل مدیریت مؤثر در آن واقع است.

ماده ۱۶- حق الزحمه مدیران

حق الزحمه مدیران و سایر پرداخت‌های مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاقد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیأت مدیره یا در سمت خود به عنوان مقام رسمی در جایگاه مدیریتی سطح بالای شرکت مقیم دولت متعاقد دیگر تحصیل می‌نماید، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

ماده ۱۷- هنرمندان و ورزشکاران

۱- درآمدی که مقیم یک دولت متعاقد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون یا موسیقیدان یا به عنوان ورزشکار بابت فعالیت‌های شخصی خود در دولت متعاقد دیگر حاصل می‌نماید، علی‌رغم مقررات مواد (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیت‌های شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد مشمول مالیات دولت متعاقدی می‌شود که فعالیت‌های هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گردد.

۳- درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیت‌های خود در چهارچوب موافقتنامه فرهنگی میان دو دولت متعاقد تحصیل می‌نماید از شمول بندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۸- حقوق بازنشستگی

۱- با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۱۹)، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه حاصل در یک دولت متعاقد و پرداختی به مقیم یک دولت متعاقد به ازای خدمات گذشته فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۲- مع‌هذا، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه، مشروط بر آنکه پرداخت توسط مقیم آن دولت متعاقد دیگر یا مفرداً واقع در آن دولت صورت گیرد، مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر نیز می‌شود.

۳- علی‌رغم مقررات بند (۱) و (۲) این ماده، حقوق بازنشستگی و سایر موارد پرداختی به موجب طرح‌های عمومی که قسمتی از نظام تأمین اجتماعی یک دولت متعاقد، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ماده ۱۹- خدمات دولتی

۱-

الف - حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی توسط یک دولت متعاقد، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ب - مع‌ذک، در صورتی که خدمات در دولت متعاقد دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حقوق، دستمزد و سایر پرداخت‌های مشابه فقط مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر خواهد بود، مشروط بر آنکه آن شخص:

- تابع آن دولت متعاقد دیگر بوده و یا

- صرفاً برای ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد.

۲- حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاقد یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به فردی در خصوص خدماتی که برای آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۳- در مورد حقوق و مقرری‌های بازنشستگی بابت خدمات ارائه شده در خصوص فعالیت‌های تجاری که یک دولت متعاقد، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۵)، (۱۶)، (۱۷) و (۱۸) مجری خواهد بود.

ماده ۲۰- مدرسین، محصلین و محققین

۱- وجوهی که محصل یا کارآموزی که تبعه یک دولت متعاقد بوده و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاقد دیگر به‌سر می‌برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر نخواهد بود، مشروط بر آنکه پرداخت‌های مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

۲- همچنین، حق‌الزحمه دریافتی توسط مدرس یا معلمی که تبعه یک دولت متعاقد بوده و به منظور تدریس یا انجام تحقیق علمی برای یک دوره یا دوره‌هایی که از دو سال تجاوز نکند در دولت متعاقد دیگر به‌سر می‌برد، از مالیات آن دولت متعاقد دیگر معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه پرداخت‌های مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت‌کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق‌الامتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق‌الامتیاز پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در اینگونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولت‌های متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳- عواید سرمایه‌ای

۱- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاقد دیگر قرار دارد مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقرر دائم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر می‌باشد یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاقد دیگر می‌باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقرر دائم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۳- عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد از نقل و انتقال کشتیها یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی، قایق‌های مورد استفاده در حمل و نقل آبراه‌های داخلی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتیها، قایق‌ها یا وسایط نقلیه هوایی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقدی خواهد بود که محل مدیریت مؤثر مؤسسه در آن واقع است.

۴- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شراکتی در شرکت یا هرگونه شخصیت حقوقی دیگری که دارایی آن به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم عمدتاً از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاقد دیگر تشکیل شده است، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۵- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳) و (۴) فقط مشمول مالیات دولت متعاقدی خواهد بود که انتقال‌دهنده مقیم آن است.

ماده ۱۴- خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مستقل فقط در آن دولت متعاقد مشمول مالیات خواهد بود به جز در شرایط زیر که درآمد مذکور در دولت متعاقد دیگر نیز می‌تواند مشمول مالیات گردد:

الف - چنانچه این شخص به منظور ارائه فعالیت‌های خود پایگاه ثابتی در دولت متعاقد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مرتبط با آن پایگاه ثابت باشد مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر خواهد بود؛ یا

ب - چنانچه جمع مدت اقامت وی در دولت متعاقد دیگر در یک یا چند نوبت بالغ بر یکصد و هشتاد و سه روز در هر دوره دوازده ماهه‌ای باشد که در سال مالی یا سال درآمدی مربوطه شروع یا خاتمه می‌یابد یا از آن بیشتر باشد. در این صورت، این درآمد فقط تا حدودی که حاصل از فعالیت‌های انجام شده در آن دولت دیگر باشد، مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲- اصطلاح «خدمات حرفه‌ای» به ویژه شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی، آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکی، مهندسان، متخصصین، کارشناسان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۵- خدمات شخصی غیرمستقل

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) این موافقتنامه، حقوق، مزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابهی که مقیم یک دولت متعاقد به سبب استخدام دریافت می‌دارد فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاقد دیگر انجام شود که در این صورت حق‌الزحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر که استخدام در آن انجام شده است خواهد بود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱) این ماده، حق‌الزحمه مقیم یک دولت متعاقد به سبب استخدامی که در دولت متعاقد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود مشروط بر آنکه:

الف - جمع مدتی که دریافت‌کننده در یک یا چند نوبت در دولت متعاقد دیگر به‌سر برده است از یکصد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی / سال درآمدی مربوطه شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند، و

ب - حق‌الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاقد دیگر نیست پرداخت شود، و

پ - پرداخت حق‌الزحمه بر عهده مقرر دائم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت متعاقد دیگر دارد.

شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاقد نیستند نیز خواهد بود.

۲- مالیاتی که از مقررات مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر اخذ می‌شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت متعاقد دیگر که همان فعالیت‌ها را انجام می‌دهند نامساعدتر باشد.

۳- مؤسسات یک دولت متعاقد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاقد دیگر می‌باشد، در دولت نخست مشمول هیچ‌گونه مالیات یا الزامات مربوط به آنکه سنگین‌تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- به جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق‌الامتياز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود. همچنین هرگونه دین مؤسسه یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر از لحاظ تعیین میزان سرمایه مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که اگر دین مزبور به مقیم دولت نخست پرداخت می‌شد.

۵- این مقررات به‌گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به‌علت احوال شخصیه یا مسؤولیت‌های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاقد دیگر نیز اعطاء کند.

ماده ۲۵- آیین توافق دوجانبه

۱- در صورتی که شخص مقیم یک دولت متعاقد بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاقد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی‌باشد، صرف‌نظر از طرق احقاق حق پیش‌بینی شده در قوانین ملی دولتهای مزبور، می‌تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاقدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۴) باشد، به مقام صلاحیتدار دولت متعاقدی که تبعه آن است تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده، تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی خود نتواند به راه‌حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی‌باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاقد دیگر موضوع را فیصله دهد. هرگونه توافق حاصله علیرغم محدودیت‌های زمانی مقرر در قانون داخلی دولت متعاقد اجراء خواهد شد.

۳- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاقد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دوجانبه فیصله دهند و همچنین می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاقد می‌توانند به منظور حصول توافق در مورد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامهای صلاحیتدار می‌توانند با مشورت یکدیگر، آیین‌ها، شرایط، روشها و فنون مقتضی را برای اجرای آیین توافق دوجانبه مندرج در این ماده فراهم آورند.

ماده ۲۶- تبادل اطلاعات

۱- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاقد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا برای اجرای قوانین داخلی دولتهای متعاقد و غیرمغایر با این موافقتنامه را که مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه باشد به‌ویژه برای جلوگیری از تقلب یا فرار از اینگونه مالیات‌ها، مبادله خواهند کرد. مفاد ماده (۱) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به‌وسیله یک دولت متعاقد دریافت می‌شود، به همان شیوه‌ای که اطلاعات به‌دست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می‌شود، به‌صورت محرمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامهای از جمله دادگاهها و مراجع اداری که به امر تشخیص یا وصول، اجراء یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش‌خواهی‌های مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامهای یاد شده اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی‌های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضائی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را وادار سازد:

مفاد این بند در مورد حق‌الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می‌باشند مجری نخواهد بود.

ماده ۲۱- سایر درآمدها

۱- اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاقد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هرکجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

۲- به استثنای درآمد حاصل از اموال غیرمنقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت‌کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر از طریق مقررات واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد در خصوص آن حاصل شده است با این مقررات یا پایگاه ثابت به نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات مواد (۷) یا (۱۴) اعمال خواهد شد.

ماده ۲۲- سرمایه

۱- سرمایه متشکل از اموال غیرمنقول مذکور در ماده (۶) که متعلق به مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر واقع شده، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- سرمایه متشکل از اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقرر دائمی که مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر دارد می‌باشد یا اموال منقولی که متعلق به پایگاه ثابتی است که در اختیار مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاقد دیگر می‌باشد، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۳- سرمایه متشکل از کشتی‌ها یا وسایل نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی و همچنین اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها یا وسایل نقلیه هوایی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقدی خواهد بود که محل مدیریت مؤثر موسسه در آن واقع است.

۴- کلیه موارد دیگر سرمایه مقیم یک دولت متعاقد فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۲۳- آیین حذف مالیات مضاعف

۱- در مورد جمهوری اسلامی ایران اجتناب از مالیات مضاعف به شرح زیر حاصل خواهد شد:

الف - در صورتی که مقیم جمهوری اسلامی ایران درآمدی حاصل کند یا سرمایه‌ای داشته باشد که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت جمهوری کنیا شود، جمهوری اسلامی ایران اجازه خواهد داد:

- مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در جمهوری کنیا، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود.

- مبلغی برابر با مالیات بر سرمایه پرداختی در جمهوری کنیا از مالیات بر سرمایه آن مقیم کسر شود.

مع‌ذلک، در هر یک از دو مورد اینگونه کسورات نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر حسب مورد به درآمد یا سرمایه تعلق می‌گرفته بیشتر باشد.

ب - در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل یا سرمایه متعلق به مقیم جمهوری اسلامی ایران از مالیات آن دولت معاف باشد، جمهوری اسلامی ایران می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقیمانده درآمد یا سرمایه این مقیم، درآمد یا سرمایه معاف شده را منظور کند.

۲- در مورد جمهوری کنیا، اجتناب از مالیات مضاعف به شرح زیر حاصل خواهد شد:

الف - در صورتی که مقیم کنیا درآمدی حاصل کند یا سرمایه‌ای داشته باشد که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات جمهوری اسلامی ایران شود، کنیا مبلغی معادل با مالیات پرداختی در جمهوری اسلامی ایران را به‌عنوان اعتبار در مقابل مالیات بر درآمد یا سرمایه آن مقیم منظور خواهد کرد.

مع‌ذلک، اعتبار مزبور نباید از میزان مالیاتی که پیش از اعطای اعتبار حسب‌مورد به آن درآمد یا سرمایه متعلقه که مشمول مالیات جمهوری اسلامی ایران می‌شده، بیشتر باشد.

ب - در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه، درآمد حاصل یا سرمایه متعلق به مقیم کنیا از مالیات آن دولت معاف باشد، کنیا می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقیمانده درآمد یا سرمایه این مقیم، درآمد یا سرمایه معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۴- عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر مشمول هیچ‌گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت متعاقد دیگر تحت همان شرایط، به‌ویژه از حیث اقامت، مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و نه ماده و پروتکل الحاقی در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۵۴۴/۱۷۲۳۸ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۶

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۱۲۵۵/۱۱۸۲۸۸ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۰ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۸۱۸۸ مورخ ۱۳۹۴/۳/۲۸

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بردرآمد» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۵۴۴/۱۷۲۳۸ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضاء و ترتیبات مندرج در ماده (۲۸) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران

و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد

ماده واحده - موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد مشتمل بر یک مقدمه و بیست و نه ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- هزینه‌های مالی موضوع بند (۳) ماده (۱۱) موافقتنامه، مجوز کسب درآمد غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی‌شود.

تبصره ۲- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی

در مورد مالیات‌های بر درآمد

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام؛ که از این پس دولت‌های متعاهد نامیده می‌شوند، با تمایل به انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بردرآمد به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولت‌های متعاهد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲- مالیات‌های موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه شامل مالیات‌های بر درآمد است که صرف نظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاهد یا مقامات محلی آنها وضع می‌گردد.

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ نماید.
ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاهد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرآیند تجاری شود یا افشای آن خلاف خطمشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

ماده ۲۷- اعضای هیأت‌های نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی و مناصب کنسولی
مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیأت‌های نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۸- لازم الاجراء شدن

۱- دولت‌های متعاهد طبق قوانین و مقررات خود این موافقتنامه را تصویب و اسناد تصویب را در اسرع وقت مبادله خواهند کرد.

۲- این موافقتنامه با مبادله اسناد تصویب قوت قانونی خواهد یافت و مقررات آن به شرح زیر به مورد اجراء گذارده خواهد شد:

الف - در جمهوری اسلامی ایران در مورد آن قسمت از درآمد یا سرمایه‌ای که در هر سال مالی که از اول فروردین (در جمهوری کنیا مطابق با ۲۱ مارس) سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است یا بعد از آن حاصل می‌شود یا موجود است.

ب - در جمهوری کنیا نسبت به مالیات‌های بر درآمد یا سرمایه‌ای که در هر سال درآمدی از اول ژانویه (در جمهوری اسلامی ایران مطابق با ۱۱ دی ماه) سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است، یا بعد از آن حاصل می‌شود یا موجود است.

ماده ۲۹- فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ نشده لازم‌الاجراء خواهد بود. هریک از دولت‌های متعاهد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی با ارائه یادداشت فسخ حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنجساله از تاریخی که موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه در مورد آن قسمت از درآمد و سرمایه‌ای که در اول سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت فسخ تسلیم شده است یا بعد از آن موجود باشد یا حاصل شود، اعمال نخواهد شد. این موافقتنامه در نایروبی در دو نسخه در تاریخ ۱۳۹۱/۳/۹ هجری خورشیدی برابر با ۲۰۱۲/۵/۲۹ میلادی) به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار است.

برای گواهی مراتب بالا، امضاءکنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران عبدالرضا شیخ‌الاسلامی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی	از طرف دولت جمهوری کنیا ژوزف ک. کین‌یوا دبیر کل دائم / خزانه‌داری

تشریفات (پروتکل)

در زمان امضاء موافقتنامه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری کنیا به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات‌های بردرآمد و سرمایه، امضاءکنندگان زیر در مورد مقررات زیر که جزء لاینفک موافقتنامه می‌باشد به توافق رسیدند:
راجع به بند ۴ ماده ۱۱ (هزینه‌های مالی) بدیهی است که:

- اصطلاح «مؤسسات دیگر» در مورد جمهوری اسلامی ایران شامل سایر بانک‌هایی که کلاً متعلق به جمهوری اسلامی ایران می‌باشد نیز خواهد بود.

این تشریفات (پروتکل) در نایروبی در دو نسخه در تاریخ ۱۳۹۱/۳/۹ هجری خورشیدی برابر با ۲۰۱۲/۵/۲۹ میلادی) به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار است.

برای گواهی مراتب بالا، امضاءکنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران عبدالرضا شیخ‌الاسلامی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی	از طرف دولت جمهوری کنیا ژوزف ک. کین‌یوا دبیر کل دائم / خزانه‌داری

ماده ۴- مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعاقد» به هر شخصی اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت یا مقام محلی آن خواهد بود. با وجود این، اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ سرمایه یا کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده، شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف: او فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن، محل سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد. (مرکز منافع حیاتی) ب: هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، صرفاً مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا به سر می‌برد.

پ: هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاقد به سر برد یا در هیچ یک به سر نبرد، صرفاً مقیم دولتی تلقی می‌شود که تابعیت آن را دارد.

ت: هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت را نداشته باشد و یا در صورتی که نتوان براساس بندهای پیشین او را مقیم یکی از دولت‌های متعاقد تلقی کرد، موضوع با توافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد حل و فصل خواهد شد.

۳- در صورتی که به موجب مقررات بند (۱) این ماده شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، آن شخص، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل ثبت آن از جمله دفتر مرکزی ثبت شده در آن واقع است.

ماده ۵- مقر دائم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابتی اطلاق می‌شود که از طریق آن، مؤسسه یک دولت متعاقد کلاً یا جزئاً در دولت متعاقد دیگر به کسب و کار اشتغال دارد.

۲- اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف: محل اداره،

ب: شعبه،

پ: دفتر،

ت: کارخانه،

ث: کارگاه، و

ج: معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج و یا بهره‌برداری از منابع طبیعی؛

۳- اصطلاح «مقر دائم» همچنین مشتمل است بر:

الف: کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن یا نصب ساختمان یا فعالیت‌های مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن، «مقر دائم» محسوب می‌شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیت‌ها بیش از شش ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

ب: ارائه خدمات، از جمله خدمات مشاوره‌ای، توسط یک مؤسسه از طریق کارکنان یا سایر افرادی که به همین منظور توسط مؤسسه به کار گمارده شده‌اند، اما صرفاً در صورتی که فعالیت‌های دارای این ماهیت (برای همان پروژه یا پروژه مرتبط) در داخل کشور برای دوره یا دوره‌هایی که در مجموع بیش از شش ماه در هر دوره دوازده ماهه باشد ادامه داشته باشد.

۴- علی‌رغم مقررات قبلی این ماده، انجام فعالیت‌های زیر توسط مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر به‌عنوان فعالیت از طریق «مقر دائم» تلقی نخواهد شد:

الف: استفاده از تسهیلات، صرفاً به‌منظور انبار کردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه

ب: نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به‌منظور انبار کردن یا نمایش

پ: نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به‌منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر

ت: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به‌منظور خرید کالاها یا اجناس، یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه

ث: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به‌منظور انجام تحقیقات علمی برای آن مؤسسه و یا سایر فعالیت‌هایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ج: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به‌منظور ترکیبی از فعالیت‌های مذکور در جزءهای (الف) تا (ث)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۲- مالیات بر درآمد عبارت است از تمامی مالیات‌های بر کل درآمد یا اجزای درآمد از جمله مالیات درآمدهای حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه

۳- مالیات‌های موجود مشمول این موافقتنامه عبارتند از:

الف: درمورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد املاک،

- مالیات بر درآمد کشاورزی،

- مالیات بر درآمد حقوق،

- مالیات بر درآمد مشاغل (کسب و کار)، و

- مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی

ب: درمورد جمهوری سوسیالیستی ویتنام:

- مالیات بر درآمد شخصی، و

- مالیات بر درآمد کسب و کار

۴- این موافقتنامه شامل مالیات‌هایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیات‌های موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولت‌های متعاقد، ظرف مدت معقولی یکدیگر را از تغییرات مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳- تعاریف کلی

۱- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضاء نماید، معانی اصطلاحات به قرار زیر است:

الف -

۱- «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

۲- «ویتنام» به جمهوری سوسیالیستی ویتنام اطلاق می‌شود و به هنگام کاربرد در معنای جغرافیایی ناظر است بر قلمرو خشکی آن، جزایر، آبهای داخلی، دریای سرزمینی و منطقه هوایی مافوق آنها، مناطق دریایی خارج از دریای سرزمینی از جمله بستر دریا و زیر بستر آن، که جمهوری سوسیالیستی ویتنام طبق قانون ملی و حقوق بین‌الملل نسبت به آن حاکمیت، حقوق حاکمیت و صلاحیت را اعمال می‌نماید.

ب: «شخص» اطلاق می‌شود به:

- شخص حقیقی،

- شرکت یا هر مجموعه دیگری از افراد.

پ: «یک دولت متعاقد» و «دولت متعاقد دیگر» بنا به اقتضای متن به ایران یا ویتنام اطلاق می‌شود.

ت: «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به‌عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ث: «دفتر ثبت شده» به‌مفهوم دفتر مرکزی ثبت شده طبق قوانین مربوط هر دولت متعاقد می‌باشد.

ج: «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می‌گردد، اطلاق می‌شود.

چ: «حمل و نقل بین‌المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسایط نقلیه هوایی اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاقد انجام می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی یا وسایط نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شود.

ح: «مقام صلاحیتدار»:

- درمورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

- در مورد جمهوری سوسیالیستی ویتنام، به وزیر دارایی یا نماینده مجاز وی اطلاق می‌شود. و

خ: «تبعه» اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یک دولت متعاقد را داشته باشد؛

- هر شخص حقوقی، مشارکت و انجمنی که وضعیت قانونی خود را به موجب قوانین جاری در یک دولت متعاقد کسب نماید.

۲- در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاقد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دارای معنای به کار رفته در قوانین آن دولت راجع به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه است به‌جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به‌گونه‌ای دیگر باشد.

۶ - از لحاظ مقررات بندهای پیشین این ماده، درآمد منظور شده برای مقر دائم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خدشه‌ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸ - کشتیرانی و حمل و نقل هوایی

۱- درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۲- مقررات بند (۱) در خصوص درآمد حاصل از مشارکت در اتحادیه موقتی، تجارت مشترک یا آژانس فعالیت‌های بین‌المللی نیز قابل اجراء خواهد بود، لکن فقط به آن قسمت از منافع حاصله که قابل تخصیص به قدرالسهم بابت مشارکت در فعالیت‌های مشارکتی باشد.

ماده ۹ - مؤسسات شریک

۱- در صورتی که:

الف: مؤسسه یک دولت متعاهد بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد،

ب: اشخاصی واحد بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند،

و در هر یک از دو مورد شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید در نبود آن شرایط عاید یکی از این مؤسسات می‌شد، ولی به‌علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت متعاهد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد، تعدیل مناسبی به‌عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰ - سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع‌ذک این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که دریافت‌کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

۳ - اصطلاح «سود سهام» در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسان یا سایر حقوق، به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم‌کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴- هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود بطور مؤثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۵)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵ - در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاهد، منافع یا درآمدی از دولت متعاهد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاهد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد، به‌غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاهد دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مرتبط با مقر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر باشد، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا

۵ - علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند ۶ است) در یک دولت متعاهد از طرف مؤسسه‌ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرار داد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیت‌هایی که این شخص برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آنکه فعالیت‌های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد، که در این صورت آن فعالیت‌ها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶ - مؤسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاهد دیگر از طریق حق‌العمل کار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط برآنکه عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد. مع‌ذک، هرگاه فعالیت‌های چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد از حیث معنای این بند او به‌عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاهد، شرکت مقیم در دولت متعاهد دیگر را کنترل می‌کند یا تحت کنترل آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به‌نحو دیگر) به‌خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲- اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی، در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداخت‌های ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود؛ کشتی‌ها و وسایط نقلیه هوایی به‌عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهند شد.

۳- مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۴- مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷ - درآمدهای تجاری

۱- درآمد مؤسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر می‌شود که مرتبط باشد با:

الف: مقر دائم مذکور؛ یا

ب: فروش اجناس یا کالاهای نظیر اجناس یا کالاهای فروخته شده از طریق مقر دائم مزبور در آن دولت دیگر

۲- با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاهد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دائم در هر یک از دو دولت متعاهد، دارای درآمدی تلقی می‌شود که اگر به‌صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می‌توانست تحصیل کند.

۳- در تعیین درآمد مقر دائم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرائی و هزینه‌های عمومی اداری تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دائم صورت گرفته است، کسر خواهد شد، اعم از آنکه در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است انجام پذیرد یا در جای دیگر

۴- چنانچه در یک دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم براساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع به‌کاربردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاهد برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵ - صرف آنکه مقر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دائم نخواهد بود.

شخص پرداخت کننده حق الامتیاز، خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاقد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجد حق الامتیاز به نحوی مؤثر در ارتباط با آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد و پرداخت حق الامتیاز بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد، حق الامتیاز در دولت متعاقدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳- حق الزحمه خدمات فنی

۱- حق الزحمه خدمات فنی که در یک دولت متعاقد حاصل و به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- مع ذلک، این حق الزحمه خدمات فنی ممکن است در دولت متعاقدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات گردد، ولی چنانچه دریافت کننده، مالک منافع حق الزحمه خدمات فنی باشد، مالیات متعلقه بیش از هشت درصد (۸٪) مبلغ ناخالص حق الزحمه خدمات فنی نخواهد بود.

۳- اصطلاح «حق الزحمه خدمات فنی» به گونه مورد استفاده در این ماده به هر نوع وجوه پرداختی به هر شخص، به جز وجوه پرداختی مذکور در مواد (۱۲)، (۱۵) و (۱۶) این موافقتنامه، در ازای هر نوع خدمات مدیریتی یا فنی یا مشاوره‌ای از جمله ارائه خدمات کارکنان فنی یا سایر کارکنان اطلاق می‌گردد.

۴- هرگاه مالک منافع حق الزحمه خدمات فنی، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگری که حق الزحمه خدمات فنی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاقد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الزحمه خدمات فنی بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر با مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور مرتبط باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) مجری نخواهد بود. در این صورت مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵)، حسب مورد مجری خواهد بود.

۵-

الف: حق الزحمه خدمات فنی در صورتی در یک دولت متعاقد حاصل شده تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده مقیم آن دولت باشد. مع ذلک، در صورتی که شخص پرداخت کننده حق الزحمه خدمات فنی، خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاقد مقر دائم یا پایگاه ثابتی داشته باشد که تعهد پرداخت حق الزحمه خدمات فنی انجام شده با آن مرتبط باشد و پرداخت این حق الزحمه خدمات فنی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت حق الزحمه خدمات فنی مزبور در دولت متعاقدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

ب: در صورتی که وفق جزء (الف) حق الزحمه خدمات فنی در یکی از دولتهای متعاقد حاصل نگردد و حق الزحمه خدمات فنی مرتبط با خدمات انجام شده در یکی از دولتهای متعاقد باشد، حق الزحمه خدمات فنی در آن دولت متعاقد حاصل شده تلقی خواهد شد.

۶- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ پرداختی حق الزحمه خدمات فنی از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده صرفاً نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این صورت، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر دولت متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۴- عواید سرمایه‌ای

۱- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاقد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر می‌باشد یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاقد دیگر می‌باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دائم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاقد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱- هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاقد که به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- مع ذلک، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاقدی که حاصل شده و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، مقیم دولت متعاقد دیگر بوده و مالک منافع هزینه‌های مالی باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح «هزینه‌های مالی» به نحوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدهکار باشد یا نباشد، و به خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علی‌رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاقد که توسط دولت متعاقد دیگر، وزارتخانه‌ها، سایر مؤسسات دولتی، شهرداری‌ها، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که کلاً متعلق به دولت متعاقد دیگر می‌باشند، کسب می‌شوند، از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در آن دولت متعاقد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵) مجری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاقد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده خود آن دولت، مقام محلی یا مقیم آن دولت باشد. مع ذلک، در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاقد و در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت متعاقد محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲- حق الامتیازها

۱- حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاقد حاصل و به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.

۲- مع ذلک، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعاقدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع حق الامتیاز مقیم دولت متعاقد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیش از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳- اصطلاح «حق الامتیاز» در این ماده به هر نوع وجوه دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی یا تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می‌شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقر دائم واقع در آن، فعالیت شغلی داشته باشد یا در آن دولت متعاقد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به طور مؤثری با این مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت، حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۵) مجری خواهد بود.

۵- حق الامتیاز در یک دولت متعاقد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، خود آن دولت، مقام محلی یا مقیم آن دولت باشد. مع ذلک در صورتی که

مقررات مواد (۷)، (۱۵) و (۱۶) مشمول مالیات دولت متعاهدی می‌شود که فعالیت‌های هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گردد.

۳- درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیت‌های خود در چهارچوب موافقتنامه فرهنگی میان دو دولت متعاهد تحصیل می‌نماید از شمول بندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۹- حقوق بازنشستگی

۱- با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۲۰)، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد به ازای خدمات گذشته مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۲- مع‌هذا حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه، مشروط برآنکه پرداخت توسط مقیم آن دولت دیگر یا مقر دائم واقع در آن دولت صورت گیرد مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر نیز می‌شود.

۳- علی‌رغم مقررات بند (۱) و (۲) این ماده، حقوق بازنشستگی و سایر موارد پرداختی به موجب طرح‌های عمومی که قسمتی از نظام تأمین اجتماعی یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۲۰- خدمات دولتی

۱-

الف: حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه، به استثنای حقوق بازنشستگی، پرداختی توسط یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ب: مع‌ذک، در صورتی که خدمات در دولت متعاهد دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه فقط مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود، مشروط برآن که آن شخص مقیم:

- تابع آن دولت بوده؛ یا

- صرفاً برای ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد.

۲- حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاهد یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت یا مقام محلی آن به فردی در خصوص خدماتی که برای آن دولت یا مقام محلی مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۳- در مورد حقوق و مقرری‌های بازنشستگی بابت خدمات ارائه شده در خصوص فعالیت‌های تجاری که یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۶)، (۱۷)، (۱۸) و (۱۹) مجری خواهد بود.

ماده ۲۱- مدرسان، محصلان و محققان

۱- وجوهی که محصل یا کارآموزی که مقیم یک دولت متعاهد بوده و صرفاً به‌منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاهد دیگر به‌سر می‌برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر نخواهد بود، مشروط برآنکه پرداخت‌های مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

۲- همچنین، حق‌الزحمه دریافتی توسط مدرس یا معلمی که مقیم یک دولت متعاهد بوده و به‌منظور تدریس یا انجام تحقیق علمی در دانشگاه، دانشکده، مدرسه یا مؤسسه آموزشی یا مؤسسه تحقیقات علمی دارای مجوز دولتی از دولت متعاهد نخست برای یک دوره یا دوره‌هایی که از دو سال تجاوز نکند در دولت متعاهد دیگر به‌سر می‌برد، از مالیات آن دولت متعاهد دیگر معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه پرداخت‌های مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود. مفاد این بند در مورد حق‌الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می‌باشند، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۲- سایر درآمدها

۱- اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هرکجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۲- به‌استثنای درآمد حاصل از اموال غیرمنقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت‌کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا در آن دولت دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد در خصوص آن حاصل شده است با این مقر دائم یا پایگاه ثابت به‌نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) این ماده مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵) اعمال خواهد شد.

۳- عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۴- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شراکتی در شرکتی که دارایی آن به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم عمدتاً از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر تشکیل شده است، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۵- عواید حاصل از نقل و انتقال سهام به غیر از موارد مذکور در بند (۴) در شرکتی که مقیم یک دولت متعاهد است مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۶- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به‌غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳)، (۴) و (۵) این ماده فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال‌دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۵- خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به‌سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مستقل، فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود مگر آنکه:

الف: این شخص به‌منظور ارائه فعالیت‌های خود به‌طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد، مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود.

ب: جمع دوره یا دوره‌هایی که وی در دولت متعاهد دیگر به‌سر برده در مجموع معادل یا بیش از صد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه‌ای باشد که در سال مالی مربوطه شروع یا خاتمه می‌یابد؛ در این صورت، تنها آن قسمت از درآمد حاصل از فعالیت‌های صورت گرفته در آن دولت دیگر مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲- اصطلاح «خدمات حرفه‌ای» به‌ویژه شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی، آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۶- خدمات شخصی غیرمستقل

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۷)، (۱۹)، (۲۰) و (۲۱) این موافقتنامه حقوق، مزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابهی که مقیم یک دولت متعاهد به‌سبب استخدام دریافت می‌دارد فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاهد دیگر انجام شود که در این صورت حق‌الزحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱)، حق‌الزحمه مقیم یک دولت متعاهد به‌سبب استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود، مشروط بر آن که:

الف: جمع مدتی که دریافت‌کننده در یک یا چند نوبت در دولت متعاهد دیگر به‌سر برده است از صد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوطه شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند و

ب: حق‌الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاهد دیگر نیست پرداخت شود و

پ: پرداخت حق‌الزحمه بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت متعاهد دیگر دارد.

۳- علی‌رغم مقررات یادشده در این ماده، حق‌الزحمه پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد در زمینه استخدام در کشتی یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۱۷- حق‌الزحمه مدیران

حق‌الزحمه مدیران و پرداخت‌های مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاهد به لحاظ سمت خود به‌عنوان عضو هیأت‌مدیره شرکت مقیم دولت متعاهد دیگر تحصیل می‌نماید، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

ماده ۱۸- هنرمندان و ورزشکاران

۱- درآمدی که مقیم یک دولت متعاهد به‌عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون یا موسیقیدان یا به‌عنوان ورزشکار بابت فعالیت‌های شخصی خود در دولت متعاهد دیگر حاصل می‌نماید، علی‌رغم مقررات مواد (۱۵) و (۱۶) مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیت‌های شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد علی‌رغم

یکدیگر، آیین‌ها، شرایط، روشها و فنون دوجانبه مقتضی را برای اجرای آیین توافق دوجانبه مندرج در این ماده فراهم می‌آورند.

ماده ۲۶- تبادل اطلاعات

۱- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا برای اجرای قوانین داخلی دولتهای متعاهد که غیرمغایر با این موافقتنامه و مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه باشد، مبادله خواهند کرد. مفاد ماده (۱) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به‌وسیله یک دولت متعاهد دریافت می‌شود، به همان شیوه‌ای که اطلاعات به‌دست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می‌شود به‌صورت محرمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامات (از جمله دادگاهها و مراجع اداری) که به امر تشخیص، وصول، اجراء یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش‌های مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامات یادشده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی‌های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضائی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد به‌نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را وادار سازد:

الف: اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ نماید.

ب: اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاهد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ: اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرآیند تجاری شود یا افشای آن خلاف خطمشی عمومی و نظم عمومی باشد.

ماده ۲۷- اعضای هیأت‌های نمایندگی و مناصب کنسولی

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیأت‌های نمایندگی یا مناصب کنسولی که به‌موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۸- لازم‌الاجراء شدن

۱- هر یک از دولتهای متعاهد باید از طریق مجاری سیاسی، تکمیل مراحل ضروری قانونی را برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه کتباً به دولت دیگر اطلاع دهد. این موافقتنامه از تاریخ آخرین یادداشت، لازم‌الاجراء می‌شود.

۲- این موافقتنامه به‌صورت زیر اجراء خواهد شد:

الف: در مورد مالیات‌های تکلیفی:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مبالغ حاصله در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که در آن این موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌شود؛

- در ویتنام نسبت به مبالغ مشمول مالیات پرداختی یا اعتباری، در تاریخ یکم ژانویه (برابر با یازده دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که در آن این موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌شود و در سالهای تقویمی بعد از آن

ب: در مورد سایر مالیات‌های بر درآمد:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به آن دسته از مالیات‌هایی که برای هر دوره مشمول مالیات که در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن، در سال تقویمی متعاقب سالی که موافقتنامه قوت قانونی یافته وضع می‌گردد؛

- در ویتنام، نسبت به درآمد، منافع یا عوایدی که در یکم ژانویه (برابر با یازدهم دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سال لازم‌الاجراء شدن موافقتنامه حاصل می‌شود و در سالهای تقویمی بعد از آن

ماده ۲۹- فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط هر یک از دولتهای متعاهد فسخ نشده لازم‌الاجراء خواهد بود. هر یک از دولتهای متعاهد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، با ارائه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از پایان دوره پنجساله از تاریخی که موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه نسبت به موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف: در مورد مالیات‌های تکلیفی:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مبالغ حاصله در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ در آن تسلیم شده است؛

- در ویتنام، نسبت به مبالغ مشمول مالیات پرداختی یا اعتباری در تاریخ یکم ژانویه (برابر با یازدهم دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ در آن تسلیم شده است و در سالهای تقویمی بعد از آن

۳- علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲)، اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است و در دولت متعاهد دیگر حاصل می‌گردد، در آن دولت دیگر نیز مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۲۳- آیین حذف مالیات مضاعف

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاهد درآمدی حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر شود، دولت نخست اجازه خواهد داد مبلغی برابر با مالیات بردرآمد پرداختی در آن دولت متعاهد دیگر، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود. مع‌ذلک، این‌گونه کسور نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر به درآمد تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

۲- در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از مالیات آن دولت معاف باشد، دولت مزبور می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقی‌مانده درآمد این مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۴- عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت متعاهد دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

۲- مالیاتی که از مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می‌شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت متعاهد دیگر که همان فعالیت‌ها را در آن دولت دیگر انجام می‌دهند نامساعدتر باشد.

۳- مؤسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشد، در دولت نخست مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگین‌تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- به‌جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق‌الامتیاز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود.

۵- این مقررات به‌گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصیه یا مسؤولیت‌های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند.

۶- مقررات این ماده فقط نسبت به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه اعمال می‌شود.

ماده ۲۵- آیین توافق دوجانبه

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاهد بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با مقررات این موافقتنامه نمی‌باشد، صرف‌نظر از طرق احقاق حق پیش‌بینی‌شده در قانون داخلی دولتهای مزبور، می‌تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۴) باشد، به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف مدت سه‌سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی‌باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر موضوع را فیصله دهد. در این صورت علی‌رغم هرگونه محدودیت زمانی در قانون داخلی دولتهای متعاهد، هرگونه توافق حاصله اجراء خواهد شد.

۳- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دوجانبه فیصله دهند و همچنین می‌توانند به‌منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد می‌توانند به‌منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامات صلاحیتدار با مشورت

تبصره - رعایت اصول یکصد و سی و نهم (۱۳۹) و هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی در اجرای مواد (۱۰) و (۱۱) این یادداشت تفاهم از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

به نام خدا

یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی»
دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه (که از این پس طرفها نامیده می‌شوند)؛

به عنوان طرفهای موافقتنامه همکاری و کمکهای متقابل در موضوعات گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه؛

با توجه به اینکه استفاده مشترک از دروازه‌های مرزی «رازی» و «کاپی کوی» منجر به هیچ نوع تغییری در خط مرز کشوری ایران و ترکیه که از میان دروازه‌های مورد نظر می‌گذرد، نمی‌شود؛

با در نظر گرفتن اصول ارتقای همکاری و روابط خوب همسایگی؛
با هدف تسهیل رویه‌های عبور مرزی و عملیات گمرکی از طریق ممانعت از هرگونه دوباره کاری؛

با تمایل به تضمین استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» در موارد زیر توافق نمودند:

دامنه شمول و هدف:

ماده ۱- طرفها در چهارچوب مفاد این یادداشت تفاهم به منظور تضمین تسهیل تردد بین‌المللی مسافرین و کالاها و وسایل نقلیه در دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» خدمات مشترک را ارائه خواهند نمود.

تعاریف:

ماده ۲- در چهارچوب این یادداشت تفاهم:

الف - «موافقتنامه همکاری و کمکهای متقابل در موضوعات گمرکی» به موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در زمینه همکاری و کمکهای متقابل در مورد موضوعات گمرکی امضاء شده در تاریخ ۱۳۷۹/۹/۳ (۲۰۰۰/۱۱/۲۳) در آنکارا اطلاق خواهد شد؛

ب - «یادداشت تفاهم» به این یادداشت تفاهم، پیوستها و تشریفات (پروتکل)های الحاقی به آن و موضوعات قراردادی که ممکن است به‌طور مشترک به‌صورت مکتوب توسط طرفها طبق بند (۱) ماده (۱۲) این یادداشت تفاهم اصلاح یا وضع شوند، اطلاق خواهد شد؛

پ - «مراجع صلاحیتدار طرفها» برای کشور جمهوری اسلامی ایران به وزارت کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و برای کشور جمهوری ترکیه به وزارت کشور و معاون گمرکی نخست وزیر اطلاق می‌گردد؛

ت - «استفاده مشترک» به ساده‌سازی، هماهنگ‌سازی و شناسایی متقابل رویه‌های رسمی مرتبط با عبور مرزی اطلاق می‌شود که به موجب این یادداشت تفاهم انجام می‌شود؛

ث - «کنترل گمرکی» به بررسی کالاها، تأیید داده‌های اظهارنامه، وجود و درستی اسناد الکترونیکی یا کتبی، بررسی حسابها و دیگر سوابق داد و ستدها، بررسی وسیله نقلیه، بازرسی بسته‌ها و سایر کالاهای حمل شده توسط اشخاص و رسیدگی رسمی و سایر اقدامات انجام شده توسط مراجع گمرکی برای اطمینان از اجرای درست قوانین گمرکی و سایر قوانین مربوط به ورود و خروج، گذر، انتقال و مصرف نهایی کالاهای جابه‌جا شده بین قلمروهای گمرکی طرفها و وجود کالاهایی که در جریان آزاد قرار ندارند، اطلاق می‌شود.

رویه‌های حاکم بر داد و ستد بین دروازه‌های مرزی:

ماده ۳-

۱- اظهارنامه‌های مربوط به وسایل نقلیه و کالا باید تنها در کشور خروجی انجام گیرد و کشور ورودی باید همان اظهارنامه را مبنا قرار دهد.

۲- کنترل گمرکی برای تأیید اظهارنامه فقط توسط کشور ورودی انجام می‌شود.

۳- اطلاعات کلی مربوط به وسایل نقلیه و حمل و نقل در دفتر گمرک مرزی کشور خروجی باید به‌صورت الکترونیکی به کشور ورودی تحویل گردد و آن اظهارنامه باید با کنترل گمرکی که در کشور ورودی انجام می‌گردد، نهایی شود.

۴- بدون خدشه زدن به کنترل‌هایی که طرفها در چهارچوب تعهدات ناشی از کنوانسیونها و موافقتنامه‌های بین‌المللی انجام می‌دهند، دو طرف کنترل‌های گمرکی را در کشور خروجی تنها در مورد کالاها و وسایل نقلیه‌ای انجام خواهند داد که در مورد آنها اتهام یا ظن قوی وجود داشته باشد.

ب: در مورد سایر مالیات‌های بر درآمد:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مالیات‌هایی که برای هر دوره مشمول مالیات که در تاریخ یکم فروردین هجری شمسی، مطابق با بیست و یکم مارس یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ در آن تسلیم شده است وضع می‌گردد؛

- در ویتنام، نسبت به درآمد، منافع یا عواید حاصل در تاریخ یکم ژانویه (برابر با یازدهم دی‌ماه) یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ در آن تسلیم شده است و در سالهای تقویمی متعاقب آن

این موافقتنامه در دو نسخه در تهران در تاریخ ۱۳۹۳/۷/۲۲ هجری شمسی برابر با ۱۴ اکتبر ۲۰۱۴ میلادی به زبانهای فارسی، ویتنامی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

برای گواهی مراتب بالا، امضاءکنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود به‌طور مقتضی مجاز می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام	دولت جمهوری اسلامی ایران
دو هوانگ آن توان	دکتر علی عسکری
معاون وزارت دارایی	معاون وزیر و رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و نه ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۴۸۰/۱۷۲۲۰
حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۰۶۳۹/۴۱۶۹۶ مورخ ۱۳۹۳/۴/۱۷ و شماره ۵۰۹۵۸/۸۸۱۵۸ مورخ ۱۳۹۳/۸/۴ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» و تشریفات (پروتکل) اصلاحی آن که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۸۱۹۱
وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» و تشریفات (پروتکل) اصلاحی آن» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۴۸۰/۱۷۲۲۰ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضاء و ترتیبات مندرج در ماده (۱۲) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

قانون یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی کوی» و تشریفات (پروتکل) اصلاحی آن

ماده واحده - یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی رازی و کاپی کوی مشتمل بر سیزده ماده و تشریفات (پروتکل) اصلاحی آن مشتمل بر دو ماده به شرح پیوست، تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

ب - اطلاعاتی در خصوص روشها و رویه‌های جدیدی که در ارتکاب تخلفات مورد استفاده قرار می‌گیرند؛

پ - اطلاعات در خصوص کالاهای مظنون که ممکن است موضوع کلاهبرداری گمرکی قرار گیرند.

ماده ۶ - هر یک از طرفها بنا به درخواست طرف دیگر اطلاعات زیر را بدون تأخیر فراهم خواهد کرد:

الف - اعتبار هرگونه مهر، نشان یا هرگونه اسناد یا اطلاعات تکمیلی که در مالکیت هر یک از طرفها است و به طرف متعاقد دیگر ارائه شده است.

ب - اطلاعاتی در مورد اینکه آیا کالاهای صادر شده از کشور خروجی به صورت قانونی به کشور ورودی وارد شده است یا به چه طریق چنین کالاهایی وارد گردیده‌اند؛

پ - اطلاعاتی در خصوص اینکه آیا کالایی که از کشور خروجی وارد کشور ورودی می‌شود به موجب قوانین کشور خروجی به صورت قانونی صادر شده است؛

ت - در صورت نقض قوانین گمرکی هر یک از طرفها یا نقض سایر مقررات قانونی، تمام اطلاعات و اسنادی که نزد طرف دیگر نگهداری می‌شود از جمله اسناد گمرکی و تمام اطلاعات و اسنادی که طرف دیگر می‌تواند از کشور ثالث کسب نماید.

اطلاعات و اسنادی که بدین طریق ارائه شده‌اند باید بنابه درخواست طرف ارائه‌کننده اطلاعات و اسناد مزبور، توسط طرف دیگر عودت داده شود.

ماده ۷ - همکاری بین طرفها طبق این یادداشت تفاهم به‌طور مستقیم از طریق گمرکهای طرفها انجام خواهد شد.

درخواست‌های کمک، پاسخ مربوط و اطلاعات و اسناد ضمیمه آنها (در صورت وجود) باید به‌عنوان یک قاعده، به گمرک طرف دیگر به‌صورت کتبی ارائه گردد. در موارد فوری درخواست‌ها می‌تواند به‌صورت شفاهی یا تلفنی انجام گیرد. در هر حال بنا به درخواست گمرک دیگر در هر مورد ممکن است درخواست کتبی متعاقباً ارائه شود.

ماده ۸ -

۱- درخواست کمک اداری به موجب این یادداشت تفاهم می‌تواند توسط طرف دیگر به دلایل حاکمیتی و امنیت و نظم عمومی رد گردد.

۲- اطلاعات و اسناد مبادله شده به موجب کمک اداری طبق این یادداشت تفاهم باید منحصراً برای جلوگیری، تحقیق و پیگرد تخلفات گمرکی بدون لطمه زدن به حقوق طرفها یا اشخاص ثالث مورد استفاده قرار گیرد.

کارگروه مشترک:

ماده ۹ -

۱- طرفها برای اجرای صحیح این یادداشت تفاهم، باید کارگروه مشترکی را تحت نظارت مقامات صلاحیتدار طرفها و با هماهنگی دوجانبه در گمرک ایجاد نمایند.

۲- کارگروه مشترک برای اجرای صحیح این یادداشت تفاهم در صورت لزوم در سطحی مناسب و بنابه درخواست حداقل سالی یک‌بار برگزار خواهد شد. هر یک از طرفها می‌تواند درخواست برگزاری اجلاس را بنماید.

۳- کارگروه مشترک با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم می‌کند.

۴- کارگروه مشترک باید توسط هر دو طرف متعاقد ریاست شود و پس از تشکیل آن، کارگروه مشترک باید سازوکارها و رویه‌های جدید حاکم بر فعالیت خود را مشخص نماید.

۵ - کارگروه مشترک ممکن است تصمیم به ایجاد کارگروه‌های فرعی و گروههای کاری بگیرد که برای کمک به انجام وظایفش ضروری می‌داند.

مشاوره و حل و فصل اختلافها:

ماده ۱۰ -

۱- هر طرف می‌تواند در مورد تفسیر، اجراء و اصلاح این یادداشت تفاهم یا حل و فصل هر اختلافی که ممکن است پیش آید از طرف دیگر درخواست مشورت نماید. این مشورت‌ها که بین دو طرف در کارگروه مشترک صورت می‌پذیرد باید در طی بیست روز پس از دریافت درخواست کتبی آغاز شود مگر اینکه تصمیم‌گیری اتخاذ شود.

۲- اگر اتفاق رأی در خصوص حل و فصل اختلاف در کارگروه مشترک به‌دست نیاید، اختلاف باید از طریق دیپلماتیک بین طرفها حل و فصل شود.

اصلاحات:

ماده ۱۱ -

این یادداشت تفاهم ممکن است در هر زمانی با رضایت کتبی طرفها اصلاح شود. اصلاحات مربوط به این یادداشت تفاهم به موجب تشریفات مذکور در بند (۱) ماده (۱۲) لازم‌الاجراء خواهد شد.

۵ - بدون خدشه‌زدن به مفاد بند (۴)، طرفها باید اطمینان حاصل کنند که از رویه‌ها یا ورود اطلاعات مشابه یا تکراری در گمرکات دو کشور جلوگیری به‌عمل می‌آید.

۶ - در جهت دامنه شمول و اهداف این یادداشت تفاهم، طرفها نباید رویه‌های رسمی یک‌جانبه‌ای را وضع نمایند که با مفاد مقرر در این یادداشت تفاهم مغایر باشد.

۷- چنانچه بعد از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این یادداشت تفاهم، تعهدات بین‌المللی، اجرای این یادداشت تفاهم را تحت تأثیر قرار دهد، طرفها باید همدیگر را از موضوع مطلع و در مورد شیوه جدید اجرای آن ظرف سی روز از طریق مشورت اقدام نمایند.

۸ - در مواردی که؛

الف - احراز شده که هیچ اظهارنامه‌ای تنظیم نشده است؛

ب - اظهارنامه کامل نیست؛

پ - بازرسی فیزیکی وسایل نقلیه، نشان‌دهنده برداشتن یا جابه‌جایی کالاها، مثل فک پلمب یا پاره شدن چادر باشد؛

رویه‌های انجام شده در کشور خروجی تکمیل نشده تلقی می‌شود، قوانین کشور ورودی نباید اجراء گردد و وسایل نقلیه یا کالاها باید به کشور خروجی عودت داده شود.

در مواردی که بازرسی گمرکی حاکی از نقصان یا مغایرت اظهارنامه باشد و چنانچه این موضوع طبق قوانین کشور ورودی متضمن هیچ جرم یا خلافی نباشد، وسایل نقلیه و کالاها باید به کشور خروجی عودت داده شوند.

۹- سامانه‌های کاویدن بارگنج(کانتینر)ها و وسایل نقلیه باید در کشور ورودی استقرار یابند.

۱۰- اقدامات مربوط به ضدعفونی و گندزدایی باید تنها تا زمانی که خطر بیماری‌های واگیردار وجود دارد در خصوص وسایل نقلیه زمینی تجاری که محصولات گیاهی و دامی و دام زنده را حمل می‌نمایند، توسط طرفها اعمال گردد، اما اقدامات مزبور نباید در مورد وسایل نقلیه زمینی حامل افراد یا سایر وسایل نقلیه اعمال شود.

۱۱- کنترل بهداشت گیاهی، قرنطینه مرزی، قرنطینه مرزی دامی، قرنطینه مرزی بهداشتی باید طبق موافقتنامه سازمان جهانی تجارت و مقررات بین‌المللی انجام شود.

۱۲- اطلاعات مربوط به گذرنامه باید در کشور خروجی ثبت و به‌صورت الکترونیکی به کشور ورودی ارسال گردیده و هر کشور باید کنترل‌های مربوط به خود را اعمال نماید.

تعهدات طرفها:

ماده ۴ -

۱- تشریفات (پروتکل‌های) زیر که تنظیم و قرار امضای آنها بین مراجع صلاحیتدار طرفها تصریح گردیده و سایر تشریفات (پروتکل‌هایی) که ممکن است به علت الزامات آتی منعقد گردد و پیوست‌های آنها باید طبق مفاد این یادداشت تفاهم بوده و جزء جدایی‌ناپذیر این یادداشت تفاهم تلقی گردند:

الف - جزئیات راجع به کنترل و ثبت اطلاعات گذرنامه مسافری، طبق مفاد این یادداشت تفاهم؛

ب - جزئیات تبادل اطلاعات به‌صورت الکترونیکی در زمینه جابه‌جایی بین‌المللی مسافری و کالا به موجب این یادداشت تفاهم؛

پ - تنظیم رویه‌های جابه‌جایی و تردد کالاها، وسایل نقلیه و مسافری و ساعات کاری در دروازه‌های مرزی مشترک و نیز همکاری؛

ت - شرایط ساخت و ساز، تأسیس و بهره‌برداری از دروازه‌های مرزی مشترک با هدف غائی تضمین اجرای این یادداشت تفاهم

۲- به منظور حصول اطمینان از اجرای این یادداشت تفاهم، طرفها باید موارد زیر را انجام دهند:

الف - تبادل اطلاعات و کارکنان با هدف آموزش در زمینه روشهای بازرسی به‌کار برده شده برای کالا و مسافری خروجی طبق قوانین ملی طرفها به موجب مواد (۳) و (۵) موافقتنامه همکاری و کمکهای متقابل در مورد موضوعات گمرکی، به‌گونه‌ای که اظهارنامه تدوین شده در کشور خروجی از طریق بررسی که در کشور ورودی انجام می‌شود، نهائی خواهد گردید؛

ب - تهیه فهرستی برای طرف دیگر از آن‌دسته از کالاهایی که خروج آنها علاوه بر موضوعات مندرج در جزء (الف) بند (۲) ماده (۴) این یادداشت تفاهم مشمول ممنوعیت یا محدودیت هستند به‌گونه‌ای که اظهارنامه تدوین شده در کشور خروجی از طریق بررسی که در کشور ورودی انجام می‌شود، نهائی خواهد گردید؛

پ - ساده‌سازی و استاندارد نمودن اسناد و مدارک گمرکی

ماده ۵ - هر یک از طرفها بدون تأخیر باید اطلاعات زیر را در اختیار طرف دیگر قرار دهد:

الف - سوءظنهای منطقی که حاکی از این است که در قلمرو طرف دیگر تخلفی ارتکاب یافته یا خواهد یافت؛

از طرف	از طرف
دولت جمهوری ترکیه حایاتی یازی جی وزیر گمرک و تجارت	دولت جمهوری اسلامی ایران علی طیب نیا وزیر امور اقتصادی و دارایی

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و سیزده ماده و تشریفات (پروتکل) اصلاحی در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۴۷۹/۱۷۲۴۷ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۶
حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۰۶۳۹/۴۱۶۹۱ مورخ ۱۳۹۳/۴/۱۷ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه مرز زمینی «سرو» و «اسنדרه» که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۸۱۹۰ مورخ ۱۳۹۴/۳/۲۸
وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه مرز زمینی «سرو» و «اسنדרه» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۴۷۹/۱۷۲۴۷ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضاء و ترتیبات مندرج در ماده (۱۲) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه مرز زمینی «سرو» و «اسنדרه»

ماده واحده - موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه مرز زمینی «سرو» و «اسنדרه» مشتمل بر سیزده ماده به شرح پیوست، تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- تا زمان الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به سازمان تجارت جهانی، مفاد بند (۱۱) ماده (۳) موافقتنامه، از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران طبق موافقتنامه همکاری در زمینه قرنطینه گیاهی و حفظ نباتات بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه که در تاریخ ۱۳۸۲/۲/۲۵ به امضای طرفهای متعاقد رسیده است و مفاد کنوانسیون بین‌المللی حفظ نباتات (مورخ ۱۳۳۱/۱/۱۴) که طرفها عضو آن هستند انجام می‌شود.

تبصره ۲- در اجرای مواد (۱۰) و (۱۱) این موافقتنامه رعایت اصول یکصد و سی و نهم (۱۳۹) و هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه مرز زمینی «سرو» و «اسنדרه»

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه (که از این پس «طرفها» نامیده می‌شوند)؛

ماده ۱۲-

۱- این یادداشت تفاهم در تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی که به‌وسیله آن، طرفها یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک از تکمیل تشریفات قانونی داخلی خود برای لازم‌الاجراء شدن سند مربوط آگاه می‌نمایند لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- این یادداشت تفاهم از تاریخ لازم‌الاجراء شدن به مدت ده سال لازم‌الاجراء باقی خواهد ماند و برای یک دوره پنجساله قابل تجدید خواهد بود. مگر اینکه یکی از طرفها به صورت کتبی تمایل خود را جهت خاتمه این یادداشت تفاهم شش ماه قبل از تاریخ انقضای آن از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر اعلام نماید.

مفاد نهائی

ماده ۱۳- این یادداشت تفاهم بین دو طرف امضاءکننده زیر که کاملاً از طرف دولتهای متبوع خود مجاز هستند منعقد شده است.

این یادداشت تفاهم در تهران در تاریخ ۲۵ بهمن ۱۳۸۹ برابر با ۱۴ فوریه ۲۰۱۱ در دو نسخه به زبانهای فارسی، ترکی و انگلیسی که کلیه متون دارای اعتبار یکسان می‌باشند تنظیم گردید. در صورت بروز اختلاف در تفسیر این یادداشت تفاهم، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران سید شمس‌الدین حسینی وزیر امور اقتصادی و دارایی	دولت جمهوری ترکیه سودت ایلماز دولت جمهوری ترکیه

باسمه تعالی

تشریفات (پروتکل) اصلاحی یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در مورد استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی «رازی» و «کاپی‌کوی» (مورخ ۲۵ بهمن ۱۳۸۹ برابر با ۱۴ فوریه ۲۰۱۱ میلادی)

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه که از این پس به عنوان طرفها نامیده می‌شوند؛

با عنایت به بند (۱۱) ماده (۳) یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در زمینه استفاده مشترک از دروازه‌های مرزی زمینی رازی و کاپی‌کوی مورخ ۲۵ بهمن ۱۳۸۹ برابر با ۱۴ فوریه ۲۰۱۱ میلادی که به موافقتنامه سازمان جهانی تجارت و مقررات بین‌المللی مربوط به کنترل بهداشت گیاهی و کنترل‌های قرنطینه مرزی، قرنطینه مرزی دامپزشکی و قرنطینه مرزی بهداشتی اشاره می‌کند؛

باعنایت به این واقعیت که جمهوری اسلامی ایران عضو موافقتنامه سازمان جهانی تجارت نمی‌باشد؛

به شرح زیر موافقت نمودند:

ماده ۱- به‌منظور اصلاح یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ترکیه در زمینه استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی رازی و کاپی‌کوی مورخ ۲۵ بهمن ۱۳۸۹ برابر با ۱۴ فوریه ۲۰۱۱ میلادی، بند (۱۱) ماده (۳) به شرح زیر اصلاح می‌شود:

کنترل بهداشت گیاهی و قرنطینه گیاهی مرزی طبق مفاد کنوانسیون بین‌المللی حفظ نباتات مورخ ۱۳۳۱/۱۲/۱۳ برابر با ۱۹۵۲/۵/۳ که طرفها عضو آن هستند، صورت خواهد گرفت.

ماده ۲- این تشریفات (پروتکل) در تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی که بوسیله آن طرفها یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک از تکمیل تشریفات قانونی داخلی خود برای لازم‌الاجراء شدن تشریفات (پروتکل) آگاه می‌نمایند، لازم‌الاجراء خواهد شد، مشروط بر اینکه تاریخ لازم‌الاجراء شدن این تشریفات (پروتکل) مقدم بر تاریخ لازم‌الاجراء شدن یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ترکیه در زمینه استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی رازی و کاپی‌کوی مورخ ۲۵ بهمن ۱۳۸۹ برابر با ۱۴ فوریه ۲۰۱۱ میلادی نباشد.

این تشریفات (پروتکل) جزء لاینفک یادداشت تفاهم بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ترکیه در زمینه استفاده مشترک از دروازه‌های مرز زمینی رازی و کاپی‌کوی مورخ ۲۵ بهمن ۱۳۸۹ برابر با ۱۴ فوریه ۲۰۱۱ میلادی می‌باشد.

این تشریفات (پروتکل) در تاریخ ۱۹ خرداد ۱۳۹۳ برابر با ۹ ژوئن ۲۰۱۴ میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، ترکی و انگلیسی تنظیم گردید که کلیه متون دارای اعتبار یکسان می‌باشند و در صورت بروز اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

پ - بازرسی فیزیکی وسایل نقلیه، نشان‌دهنده برداشتن یا جابه‌جایی کالاها، مثل فک پلمب یا پاره شدن چادر باشد.

رویه‌های انجام شده در کشور خروجی تکمیل نشده تلقی می‌شود، قوانین کشور ورودی نباید اجراء گردد و وسایل نقلیه یا کالاها باید به کشور خروجی عودت داده شود. در مواردی که بازرسی گمرکی حاکی از نقصان یا مغایرت اظهارنامه باشد و چنانچه این موضوع طبق قوانین کشور ورودی، متضمن هیچ جرم یا خلافی نباشد، وسایل نقلیه و کالاها باید به کشور خروجی عودت داده شوند.

۹- سامانه‌های کاویدن بارگنج‌ها (کانتینرها) و وسایل نقلیه باید در کشور ورودی استقرار یابند.

۱۰- اقدامات مربوط به ضدعفونی و گندزدایی باید تا زمانی که خطر بیماری‌های واگیردار وجود دارد در خصوص وسایل نقلیه زمینی تجاری که محصولات گیاهی و دامی و دام زنده را حمل می‌نمایند، توسط طرف‌ها اعمال گردد اما اقدامات مزبور نباید در مورد وسایل نقلیه زمینی حامل افراد یا سایر وسایل نقلیه اعمال شود.

۱۱- کنترل بهداشت گیاهی، قرنطینه مرزی، قرنطینه مرزی دامی، قرنطینه مرزی بهداشتی باید طبق موافقتنامه سازمان جهانی تجارت و مقررات بین‌المللی انجام شود.

۱۲- اطلاعات مربوط به گذرنامه باید در کشور خروجی ثبت و به‌صورت الکترونیکی به کشور ورودی ارسال گردیده و هر کشور باید کنترل‌های مربوط به خود را اعمال نماید.

ماده ۴- تعهدات طرف‌ها

۱- تشریفات (پروتکل‌های) زیر که تنظیم و امضای آنها تصریح گردیده و سایر تشریفات (پروتکل‌هایی) که ممکن است به‌علت الزامات آتی منعقد گردد و پیوست‌های آنها باید طبق مفاد این موافقتنامه بوده و جزء جدایی‌ناپذیر این موافقتنامه تلقی گردند و بین مراجع صلاحیتدار طرف‌ها در خصوص موارد زیر منعقد گردند:

الف - جزئیات راجع به کنترل و ثبت اطلاعات گذرنامه مسافران، طبق مفاد این موافقتنامه

ب - جزئیات تبادل اطلاعات به‌صورت الکترونیکی در زمینه جابجایی بین‌المللی مسافران و کالا به موجب این موافقتنامه

پ - تنظیم رویه‌های جابه‌جایی و تردد کالاها، وسایل نقلیه و مسافران و ساعات کاری در دروازه‌های مرزی مشترک و نیز همکاری

ت - شرایط ساخت و ساز، تأسیس و بهره‌برداری از دروازه‌های مرزی مشترک با هدف غائی تضمین اجرای این موافقتنامه

۲- به منظور حصول اطمینان از اجرای این موافقتنامه، طرف‌ها باید موارد زیر را انجام دهند:

الف - تبادل اطلاعات و کارکنان با هدف آموزش در زمینه روش‌های بازرسی به‌کار برده شده برای کالا و مسافران خروجی طبق قوانین ملی طرف‌ها به موجب مواد (۳) و (۵) موافقتنامه همکاری و کمک‌های متقابل در مورد موضوعات گمرکی، به گونه‌ای که اظهارنامه تدوین شده در کشور خروجی از طریق بررسی که در کشور ورودی انجام می‌شود، نهائی خواهد گردید؛

ب - تهیه فهرستی برای طرف دیگر از آن دسته از کالاهایی که خروج آنها علاوه بر موضوعات مندرج در جزء (الف) بند (۲) ماده (۴) این موافقتنامه مشمول ممنوعیت یا محدودیت هستند به‌گونه‌ای که اظهارنامه تدوین شده در کشور خروجی از طریق بررسی که در کشور ورودی انجام می‌شود؛ نهائی خواهد گردید؛

پ - ساده‌سازی و استاندارد نمودن اسناد و مدارک گمرکی

ماده ۵ - هر یک از طرف‌ها بدون تأخیر باید اطلاعات زیر را در اختیار طرف دیگر قرار دهد:

الف - سوغات‌های منطقی که حاکی از این است که در قلمرو طرف دیگر تخلفی ارتکاب یافته یا خواهد یافت.

ب - اطلاعاتی در خصوص روش‌ها و رویه‌های جدیدی که در ارتکاب تخلفات مورد استفاده قرار می‌گیرند.

پ - اطلاعات در خصوص کالاهای مظنون که ممکن است موضوع کلاهبرداری گمرکی قرار گیرند.

ماده ۶ - هر یک از طرف‌ها بنابه درخواست طرف دیگر اطلاعات زیر را بدون تأخیر فراهم خواهد کرد:

الف - اعتبار هرگونه مهر، نشان یا هرگونه اسناد یا اطلاعات تکمیلی که در مالکیت هر یک از طرف‌ها است و به طرف متعاقد دیگر ارائه شده است.

ب - اطلاعاتی در مورد اینکه آیا کالاهای صادر شده از کشور خروجی به‌صورت قانونی به کشور ورودی وارد شده است یا به چه طریق چنین کالاهایی وارد گردیده‌اند.

پ - اطلاعاتی در خصوص اینکه آیا کالایی که از کشور خروجی وارد کشور ورودی می‌شود به موجب قوانین کشور خروجی به‌صورت قانونی صادر شده است.

به عنوان طرف‌های موافقتنامه همکاری و کمک‌های متقابل در مورد موضوعات گمرکی امضاءشده بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه؛

باتوجه به اینکه استفاده مشترک از دروازه مرزی «سرو» و «اسنדרه» منجر به هیچ نوع تغییری در خط مرز کشوری ایران و ترکیه که از میان دروازه مورد نظر می‌گذرد، نمی‌شود.

با در نظر گرفتن اصول ارتقای همکاری و روابط خوب همسایگی؛

با توجه به ضرورت بازسازی و تجهیز دروازه مرز زمینی «سرو» و «اسنדרه»؛

به ویژه برای ارائه خدمات موضوع این موافقتنامه؛

با هدف تسهیل رویه‌های عبور مرزی و عملیات گمرکی از طریق ممانعت از هرگونه دوباره‌کاری؛

با تمایل به تضمین استفاده مشترک از دروازه مرز زمینی «سرو» و «اسنדרه»؛

در موارد زیر توافق نمودند:

ماده ۱- دامنه شمول و هدف این موافقتنامه

طرف‌ها در چهارچوب مفاد این موافقتنامه به منظور تضمین تسهیل تردد بین‌المللی مسافری و کالاها و وسایل نقلیه در دروازه مرز زمینی «سرو» و «اسنדרه» خدمات مشترک را ارائه خواهند نمود.

ماده ۲- تعاریف

در چهارچوب این موافقتنامه:

الف - «موافقتنامه همکاری و کمک‌های متقابل در موضوعات گمرکی» به موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه در زمینه همکاری و کمک‌های متقابل در مورد موضوعات گمرکی امضاءشده در تاریخ ۱۳۷۹/۹/۳ (۲۰۰۰/۱۱/۲۳) در آنکارا اطلاق خواهد شد.

ب - «موافقتنامه» به این موافقتنامه، پیوستها و تشریفات (پروتکل‌های) الحاقی به آن و موضوعات قراردادی که ممکن است به‌طور مشترک به‌صورت مکتوب توسط طرف‌ها طبق بند (۱) ماده (۱۲) این موافقتنامه اصلاح یا وضع شوند، اطلاق خواهد شد.

پ - «مراجع صلاحیتدار طرف‌ها» برای کشور جمهوری اسلامی ایران به وزارت کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی (گمرک ایران) و برای کشور جمهوری ترکیه به وزارت کشور و معاون گمرکی نخست‌وزیر اطلاق می‌گردد.

ت - «استفاده مشترک» به ساده‌سازی، هماهنگ‌سازی و شناسایی متقابل رویه‌های رسمی مرتبط با عبور مرزی اطلاق می‌شود که به موجب این موافقتنامه هدایت می‌شود.

ث - «کنترل گمرکی» به بررسی کالاها، تأیید داده‌های اظهارنامه، وجود و درستی اسناد الکترونیکی یا کتبی، بررسی حسابها و دیگر سوابق داد و ستدها، بررسی وسیله نقلیه، بازرسی بسته‌ها و سایر کالاهای حمل شده توسط اشخاص و رسیدگی رسمی و سایر اقدامات انجام شده توسط مراجع گمرکی برای اطمینان از اجرای درست قوانین گمرکی و سایر قوانین مربوط به ورود و خروج، گذر، انتقال و مصرف نهائی کالاهای جابه‌جاشده بین قلمروهای گمرکی طرف‌ها و وجود کالاهایی که در جریان آزاد قرار ندارند، اطلاق می‌گردد.

ماده ۳- رویه‌های حاکم بر داد و ستد بین دروازه‌های مرزی

۱- اظهارنامه‌های مربوط به وسایل نقلیه و کالا باید در کشور خروجی انجام گیرد و کشور ورودی باید همان اظهار را مبنا قرار دهد.

۲- کنترل گمرکی برای تأیید اظهارنامه فقط توسط کشور ورودی انجام می‌شود.

۳- اطلاعات کلی مربوط به وسایل نقلیه و حمل و نقل در مرز گمرک کشور خروجی باید به‌صورت الکترونیک به کشور ورودی تحویل گردد و آن اظهارنامه باید با کنترل گمرکی که در کشور ورودی انجام می‌گردد، نهائی شود.

۴- بدون خدشه زدن به کنترل‌هایی که طرف‌ها در چهارچوب تعهدات ناشی از کنوانسیون‌ها و موافقتنامه‌های بین‌المللی انجام می‌دهند، دو طرف کنترل‌های گمرکی را در کشور خروجی تنها در مورد کالاها و وسایل نقلیه‌ای انجام خواهند داد که در مورد آنها اتهام یا ظن قوی وجود داشته باشد.

۵ - بدون خدشه زدن به مفاد بند (۴)، طرف‌ها باید اطمینان حاصل کنند که از رویه‌ها و ورود اطلاعات مشابه یا تکراری در گمرکات دو کشور جلوگیری به‌عمل می‌آید.

۶ - در جهت دامنه شمول و اهداف این موافقتنامه، طرف‌ها نباید رویه‌های رسمی یک جانبه‌ای را وضع نمایند که با مفاد مقرر در این موافقتنامه مغایر باشد.

۷- چنانچه بعد از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، تعهدات بین‌المللی، اجرای این موافقتنامه را تحت‌تأثیر قرار دهد، طرف‌ها باید همدیگر را از موضوع مطلع و در مورد شیوه جدید اجرای آن ظرف مدت سی روز از طریق مشورت اقدام نمایند.

۸ - در مواردی که:

الف - احراز شده است که هیچ اظهارنامه‌ای تنظیم نشده است.

ب - اظهارنامه کامل نیست.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل: مقدمه و سیزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشتماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۵۲۴/۱۷۰۳۶/۱۳۹۴/۳/۱۲
حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون نحوه اجرای قسمتی از اصل یکصد و شصتم (۱۶۰) قانون اساسی که با عنوان طرح دوفوریتی به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز سهشنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۲ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۸۱۹۲
وزارت دادگستری

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، به پیوست «قانون نحوه اجرای قسمتی از اصل یکصد و شصتم (۱۶۰) قانون اساسی» که در جلسه علنی روز سهشنبه مورخ بیست و دوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۵۲۴/۱۷۰۳۶ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۲ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

رئیس‌جمهور - حسن روحانی

قانون نحوه اجرای قسمتی از اصل یکصد و شصتم (۱۶۰) قانون اساسی

ماده ۱- وزیر دادگستری از میان کسانی که توسط رئیس قوه قضائیه به رئیس‌جمهور پیشنهاد می‌شوند انتخاب و برای اخذ رأی اعتماد به مجلس شورای اسلامی معرفی می‌شود.
ماده ۲- وزیر دادگستری مسؤولیت کلیه مسائل مربوط به روابط قوه قضائیه با قوای مجریه و مقننه را بر عهده دارد و از این حیث عهده‌دار امور زیر است:
الف - ارائه لوایح قضائی تهیه شده توسط رئیس قوه قضائیه به دولت و پیگیری تصویب آنها

ب - دفاع از لوایح قضائی در مجلس شورای اسلامی، اظهارنظر در مورد طرحهای مربوط به قوه قضائیه مطابق نظر ریاست قوه قضائیه، هماهنگی لازم جهت پاسخگویی به کمیسیون اصل نودم (۹۰) قانون اساسی و همکاری جهت تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی در خصوص مسائل مربوط به قوه قضائیه

پ - پیگیری کلیه امور راجع به بودجه، نیروی انسانی و مسائل اداری مربوط به قوه قضائیه در هیأت وزیران، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و دستگاههای اجرائی
ت - هماهنگی در امور بین‌الملل در خصوص تنظیم قراردادهای همکاری و معاضدت قضائی، استرداد مجرمان، انتقال محکومان و امضای اسناد و اجراء مفاد آنها با رعایت اصول قانون اساسی و نظر رئیس قوه قضائیه

تبصره - اختیارات مندرج در این ماده مانع از اعمال وظایف و اختیارات قانونی رئیس قوه قضائیه نیست.

ماده ۳- آن بخش از برنامه‌های قوه قضائیه و نیازهای مالی این قوه و سایر اموری که منوط به تصویب هیأت وزیران است، پس از تأیید رئیس قوه قضائیه از طریق وزیر دادگستری به هیأت دولت ارائه می‌شود.

ماده ۴- وزیر دادگستری در قبال کلیه مسائل مربوط به روابط قوه قضائیه با سایر قوا و وظایف قانونی خود مانند سایر وزرا موظف است در برابر مجلس شورای اسلامی پاسخگو باشد. وزیر دادگستری موظف است به سؤالات نمایندگان مجلس در مورد مسائل مختلف مربوط به روابط قوه قضائیه با قوای دیگر پس از کسب اطلاع و با رعایت استقلال قضات، پاسخ دهد.

ماده ۵- مسؤولان واحدهای مختلف قوه قضائیه موظفند به منظور پاسخگویی وزیر به سؤالات نمایندگان مجلس شورای اسلامی در ارتباط با روابط قوه قضائیه با قوای دیگر و اجراء مسؤولیتهای مندرج در این قانون، اطلاعات و مدارک لازم را در اختیار وزیر دادگستری قرار دهند.

تبصره - مواردی که رئیس قوه قضائیه براساس اختیارات مندرج در اصل یکصد و پنجاه و ششم (۱۵۶) قانون اساسی ارائه اسناد و اطلاعات مربوط به قوه قضائیه را ناقص استقلال قضائی و یا برخلاف مصالح نظام تشخیص دهد، از شمول این ماده خارج است.

ت - در صورت نقض قوانین گمرکی هر یک از طرفها یا نقض سایر مقررات، تمام اطلاعات و اسنادی که نزد طرف دیگر نگهداری می‌شود و تمام اطلاعات و اسنادی که طرف دیگر می‌تواند از کشور ثالث کسب نماید.

اطلاعات و اسنادی که بدین طریق ارائه شده‌اند باید بنا به درخواست طرف ارائه‌کننده اطلاعات و اسناد مزبور، توسط طرف دیگر عودت داده شود.

ماده ۷- همکاری بین طرفها طبق این موافقتنامه به‌طور مستقیم از طریق گمرک‌های طرفها انجام خواهد شد. درخواست‌های کمک، پاسخ مربوط و اطلاعات و اسناد ضمیمه آنها (در صورت وجود) باید به عنوان یک قاعده، به گمرک طرف دیگر به‌صورت کتبی ارائه گردد. در موارد فوری درخواست‌ها می‌تواند به‌صورت شفاهی یا تلفنی انجام گیرد. در هر حال بنا به درخواست گمرک دیگر در هر مورد ممکن است درخواست کتبی متعاقباً ارائه شود.

ماده ۸-

۱- درخواست کمک اداری به موجب این موافقتنامه می‌تواند توسط طرف دیگر به دلیل حاکمیت و امنیت و نظم عمومی رد گردد.

۲- اطلاعات و اسناد مبادله شده به موجب کمک مطابق این موافقتنامه باید منحصراً برای جلوگیری، تحقیق و پیگرد تخلفات گمرکی بدون لطمه زدن به حقوق طرف دیگر یا اشخاص ثالث مورد استفاده قرار گیرد.

ماده ۹- کارگروه مشترک

۱- طرفها برای اجرای صحیح این موافقتنامه، باید کارگروه مشترکی را تحت نظارت مقامات صلاحیتدار طرفها و با هماهنگی دوجانبه دو گمرک ایجاد نمایند.

۲- کارگروه مشترک برای اجرای صحیح این موافقتنامه در صورت لزوم در سطحی مناسب و بنا به درخواست حداقل سالی یک‌بار برگزار خواهد شد. هر یک از طرفها می‌تواند برگزارکننده اجلاس باشند.

۳- کارگروه مشترک با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم می‌کند.

۴- کارگروه، علاوه بر دیگر وظایف، باید رویه‌های کاری را که ممکن است حاوی مقررات حاکم بر دعوت برای جلسه، تفویض اختیار به رئیس و دوره تصدی رئیس مزبور باشد را تصویب کند.

۵ - کارگروه مشترک ممکن است تصمیم به ایجاد کارگروه‌های فرعی و گروههای کاری بگیرد که برای کمک به انجام وظایفش ضروری می‌داند.

ماده ۱۰- مشاوره و حل و فصل اختلافها

۱- هر طرف می‌تواند در مورد تفسیر، اجراء و اصلاح این موافقتنامه یا حل و فصل هر اختلافی که ممکن است پیش آید از طرف دیگر درخواست مشورت نماید. این مشورتها که بین دو طرف در کارگروه مشترک صورت می‌پذیرد باید در طی بیست روز پس از دریافت درخواست کتبی آغاز شود مگر اینکه تصمیم دیگری اتخاذ شود.

۲- اگر اتفاق رأی در خصوص حل و فصل اختلاف در کارگروه مشترک به‌دست نیاید، اختلاف باید از طریق دیپلماتیک بین طرفها حل و فصل شود.

ماده ۱۱- اصلاحات

این موافقتنامه ممکن است در هر زمانی با رضایت کتبی طرفها اصلاح شود. اصلاحات مربوط به این موافقتنامه به موجب تشریفات مذکور در بند (۱) ماده (۱۲) لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۲-

۱- این موافقتنامه در تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی که به‌وسیله آن، طرفها یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک از تکمیل تشریفات قانونی داخلی خود برای لازم‌الاجراء شدن سند مربوط آگاه می‌نمایند لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- این موافقتنامه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن به مدت ده‌سال لازم‌الاجراء باقی خواهد ماند و برای یک دوره پنج‌ساله قابل تجدید خواهد بود. مگر اینکه یکی از طرفها به‌صورت کتبی تمایل خود را جهت خاتمه این موافقتنامه شش ماه قبل از تاریخ انقضای آن از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر اعلام نماید.

ماده ۱۳- مفاد نهائی

این موافقتنامه بین دو طرف امضاءکننده زیر که کاملاً از طرف دولتهای متبوع خود مجاز هستند منعقد شده است.

این موافقتنامه در رامسر در تاریخ ۱۳۸۹/۱/۲ برابر با ۲۲ مارس ۲۰۱۰ در دو نسخه به زبانهای فارسی، ترکی و انگلیسی که کلیه متون دارای اعتبار یکسان می‌باشند تنظیم گردید. در صورت بروز اختلاف در تفسیر این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

از طرف
دولت جمهوری ترکیه

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

ماده ۶- رئیس قوه قضائیه می‌تواند امور مالی، اداری و نیز اختیارات استخدامی غیرقضات را به وزیر دادگستری تفویض کند. تفویض اختیارات مذکور باعث سلب اختیارات رئیس قوه نسبت به آن امور نمی‌باشد و وزیر دادگستری هماهنگی لازم را با ایشان به عمل می‌آورد.

ماده ۷- رئیس قوه قضائیه می‌تواند گزارش سوء عملکرد وزیر دادگستری را جهت اتخاذ تصمیم مقتضی به رئیس‌جمهور ارائه کند.

قانون فوق مشتمل بر هفت ماده و دو تبصره در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و دوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۵۲۹/۱۷۰۳۸

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون اصلاح ماده (۲۹) قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی که با عنوان «طرح الحاق یک جزء به ماده (۲۹) قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی» به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، پس از بررسی و تصویب با قید دوفوریت در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۴/۲/۲۹ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۸۱۹۳

وزارت کشور

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، به پیوست «قانون اصلاح ماده (۲۹) قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی» که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و نهم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۵۲۹/۱۷۰۳۸ مورخ ۱۳۹۴/۳/۱۲ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

رئیس‌جمهور - حسن روحانی

قانون اصلاح ماده (۲۹) قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی

ماده واحده - ماده (۲۹) قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی مصوب ۱۳۷۸/۹/۷ و اصلاحات بعدی آن به شرح زیر اصلاح می‌شود:

الف - در جزء (۲۷) بند (الف) ماده (۲۹) قانون، کلمه «ایران» بعد از کلمه «تعاون» اضافه و یک جزء به عنوان جزء (۲۹) به شرح زیر به بند «الف» الحاق می‌شود:

۲۹- اعضای شوراهای اسلامی شهرها

ب - در جزء (۱۱) بند (ب) ماده (۲۹) قانون، عبارت «شهر و» حذف و یک جزء به عنوان جزء (۱۲) به شرح زیر به آن الحاق می‌شود:

۱۲- رؤسای اتاقهای بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی و رؤسای اتاقهای اصناف و تعاون در استان

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و نهم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۳/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۵۱۹۸۳/۳۹۰۰۹ت/۱۳۹۴/۳/۳۰

تصویب‌نامه در خصوص برگزاری انتخابات دهمین دوره مجلس شورای اسلامی و پنجمین دوره مجلس خبرگان رهبری به صورت تمام مکانیزه

وزارت کشور - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۴/۳/۱۰ به پیشنهاد وزارت کشور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

انتخابات دهمین دوره مجلس شورای اسلامی و پنجمین دوره مجلس خبرگان رهبری در حوزه‌های انتخابیه زیر به صورت تمام مکانیزه برگزار می‌شود. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور موظف است اعتبار موردنیاز برای برگزاری انتخابات تمام مکانیزه را از محل اعتبارات مصوب مربوط بودجه سال ۱۳۹۴ کل کشور تأمین نماید تا با رعایت قوانین و مقررات مربوط اقدام گردد:

۱- تهران، ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس

۲- اصفهان

۳- مشهد و کلات

۴- تبریز، آذرشهر و اسکو

۵- کرج، اشتهارد و فردیس

۶- اهواز، باوی، حمیدیه و کارون

۷- شیراز

۸- کرمانشاه

۹- قم

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۵۱۰۲۴/۳۷۳۴۳ت/۱۳۹۴/۳/۲۶

تصویب‌نامه در خصوص اجرای اقدامات مربوط به مدیریت فضای سبز

طی زمان بندی تعیین شده

وزارت کشور - وزارت جهاد کشاورزی - وزارت نیرو

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور - سازمان حفاظت محیط زیست

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۴/۳/۲۰ به پیشنهاد شماره ۱۰۰۷۲ مورخ ۱۳۹۳/۴/۸ وزارت کشور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

کلیه دستگاه‌های مقرر در جدول پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت است، موظف به اجرای اقدامات مربوط به مدیریت فضای سبز طی زمان بندی تعیین شده هستند.

ردیف	اقدام	دستگاه مجری	دستگاه همکار	ناظر عالی	زمان بندی اجرا
۱	در راستای تأمین منابع آبی پایدار فضاهای سبز شهری اقدامات زیر انجام پذیرد:				
۱-۱	اعلام وضعیت آب موجود و آب موردنیاز براساس مطالعات فنی و اجرایی دقیق در چارچوب طرح‌های مصوب (میزان مصرف براساس منبع آبی) و با رعایت الگوی فضای سبز ایلامی توسط وزارت کشور	شهرداری‌ها	وزارت‌خانه‌های جهاد کشاورزی و نیرو	وزارت کشور	سالانه
۲-۱	تخصیص منابع آبی موردنیاز وضع موجود در چارچوب ضوابط و مقررات مربوط و چارچوب طرح‌های مصوب از محل پس‌ب فاضلاب یا سایر منابع غیرکیفی با رعایت اولویت‌ها	وزارت نیرو	-	وزارت کشور	سالانه
۳-۱	واگذاری رایگان فاضلاب خام به شهرداری‌های متقاضی ایجاد تأسیسات تصفیه فاضلاب محلی جهت استفاده مصارف عمومی و فضای سبز شهری با رعایت ضوابط فنی و مقررات وزارت نیرو و استانداردهای زیست محیطی تبصره ۱- شهرداری‌های متقاضی، موظف به اصلاح سیستم‌های آبیاری و افزایش بازدهی (راندمان) آب جداسازی آب فضای سبز از آب شرب و اصلاح الگوی کاشت با اولویت ترویج گونه‌های گیاهی سازگار با شرایط پایدار زیست محیطی و مصرف آب کمتر می‌باشند تبصره ۲- در شهرهای فاقد تأسیسات جمع‌آوری فاضلاب نیز در صورت تقاضای شهرداری مربوط، ایجاد تأسیسات مذکور در چارچوب قوانین و مقررات، به آن شهرداری واگذار می‌شود.	وزارت نیرو	وزارت جهاد کشاورزی	وزارت کشور	سالانه
۴-۱	تأمین یک سوم اعتبارات موردنیاز اجرای طرح‌های مصوب جداسازی آب شرب از آب خام فضای سبز در کلاشهرها و مجموعه‌های شهری وابسته به آنها توسط دولت در قالب بودجه‌های سنواتی و مابقی از محل داخل شهرداری‌ها با رعایت قوانین و مقررات مربوط	سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور	وزارت جهاد کشاورزی	کمیسیون خاص امور کلاشهر تهران و سایر کلاشهرها	سالانه
۲	واگذاری اراضی واقع در کاربری‌های سبز و کمربند سبز در محدوده و حریم شهرها به شهرداری‌های متقاضی با رفع معارض به صورت رایگان و بدون دریافت حقوق مالکانه جهت ایجاد فضای سبز با حفظ مالکیت دولت با رعایت قوانین و مقررات مربوط	وزارت نیرو	-	وزارت کشور	دوسال
۳	تأمین تسهیلات سیستم‌های نوین آبیاری و یارانه تأمین نهال وزارت جهاد کشاورزی در اراضی واقع در محدوده و حریم شهرها با کاربری فضای سبز متعلق به شهرداری‌ها	سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت جهاد کشاورزی	وزارت نیرو	وزارت کشور	سالانه
۴	واگذاری بهره‌برداری حریم رودخانه‌ها و مسیل‌ها در داخل محدوده شهرها به شهرداری‌های متقاضی بدون دریافت حقوق مالکانه صرفاً جهت ایجاد فضای سبز با حفظ مالکیت دولت با رعایت قوانین و مقررات مربوط	وزارت نیرو	-	وزارت کشور	یک سال
۵	اجرای بند (ج) ماده (۸) قانون هدفمندی یارانه‌ها درخصوص جبران افزایش هزینه آب و برق مصرفی در فضاهای سبز شهری در قوانین بودجه سالانه	سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور	وزارت کشور	کمیسیون خاص امور کلاشهر تهران و سایر کلاشهرها	سالانه
۶	اجرای بند (د) ماده (۱۷۲) قانون برنامه پنجم توسعه مبنی بر طراحی و ایجاد کمربند سبز در اطراف مراکز جمعیتی از طریق منابع دولتی توسط شهرداری‌ها	سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و شهرداری‌ها	وزارت جهاد کشاورزی	کمیسیون خاص امور کلاشهر تهران و سایر کلاشهرها	تا پایان برنامه پنجم

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۵۱۶۴۵/ت/۱۰۴۵۵

اصلاح اساسنامه شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی (ره)

وزارت راه و شهرسازی

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۳/۱۲/۱۰ به پیشنهاد شماره ۶۳۷۶۳/۱۰/۰۲ مورخ ۱۳۹۳/۱۲/۳ وزارت راه و شهرسازی و به استناد تبصره بند (الف) ماده (۱۶۶) قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۹ - تصویب کرد:

اساسنامه شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی (ره) موضوع تصویب نامه شماره ۴۸۹۳۸/ت/۲۶۷۱۰ مورخ ۱۳۹۳/۳/۱۱ به شرح زیر اصلاح می شود.

۱- در ماده (۶)، قبل از واژه «غیرنقدی» عبارت «نقدی و» اضافه می شود.

۲- عبارت «هیأت مدیره در اولین جلسه خود از بین اعضاء یک نفر را به سمت رئیس هیأت مدیره و یک نفر را به سمت نائب رئیس هیأت مدیره انتخاب می نماید. تغییر مقامات فوق در هر زمان با تصویب هیأت مدیره امکان پذیر می باشد.» به انتهای ماده (۱۷) اضافه می گردد.

۳- متن زیر جایگزین تبصره ماده (۲۶) می شود:

«تبصره - مدیرعامل در صورتی که از بین اعضای هیأت مدیره شرکت انتخاب شده باشد، می تواند ریاست هیأت مدیره شرکت را نیز برعهده داشته باشد.»

این اصلاحیه به موجب نامه شماره ۹۴/۱۰۲/۱۹۸ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۲۵ شورای نگهبان تأیید شده است.

معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۱۱۱۷۷/۳۰۰

۱۳۹۴/۳/۱۰

مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص دستورالعمل اجرایی تشکیل دبیرخانه دائمی مسابقات معماری و شهرسازی

استانداران محترم کلیه استانها

در راستای وظایف محوله براساس بند ۸ ماده ۴ قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران (موضوع انجام مسابقات شهرسازی و معماری) و به منظور ایجاد هماهنگی و انسجام در فرآیند برگزاری مسابقات شهرسازی و معماری، و با هدف ایجاد زمینه های اجرای «آیین نامه جامع برگزاری مسابقات طراحی معماری و شهرسازی، (مصوب جلسه ۵۱۳ مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۲۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی)»، شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در جلسه مورخ ۱۳۹۴/۱/۳۱ بنا بر پیشنهاد معاونت شهرسازی و معماری وزارت راه و شهرسازی، مستند به جزء ۲ بند ۴ بخش ۵ و مقدمه آیین نامه مذکور «دستورالعمل اجرایی تشکیل دبیرخانه دائمی مسابقات معماری و شهرسازی» را به شرح زیر تصویب نمود:

مقدمه

با توجه به ضرورت سیاست گذاری برای ایجاد زمینه های ارتقاء کیفی بناها، سیما و منظر شهرها، و در نتیجه ارتقاء کیفی معماری و شهرسازی کشور از یک سو و اهمیت بهره برداری از فرصت های ناشی از برگزاری مسابقات معماری و شهرسازی به عنوان یکی از روش های شکل گیری فضاهای شهری و بناهای ارزشمند و با استناد به بند یک مصوبه مورخ ۱۳۹۳/۴/۲۳ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران و به منظور ایجاد ساختار اجرایی «آیین نامه جامع برگزاری مسابقات طراحی معماری و شهرسازی، مصوب جلسه ۵۱۳ مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۲۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی»، از طریق شکل گیری دبیرخانه دائمی مسابقات و هیأت حل اختلاف، این دستورالعمل با تأکید بر ضرورت توجه ویژه به اسناد فرادست و طرح های توسعه و عمران مصوب، در فرآیند برگزاری مسابقات طراحی معماری و شهرسازی تدوین و مفاد آن از تاریخ ابلاغ برای کلیه دستگاه ها و اشخاص حقیقی و حقوقی در بخش های دولتی و غیردولتی که به برگزاری مسابقه اقدام کنند لازم الاجرا خواهد بود.

در صورت نیاز، تفسیر مفاد این دستورالعمل برعهده دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران می باشد.

۱- در این مصوبه منظور از آیین نامه جامع، «آیین نامه جامع برگزاری مسابقات طراحی معماری و شهرسازی، مصوب جلسه ۵۱۳ مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۲۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی» می باشد.

۲- از تاریخ ابلاغ این مصوبه دبیرخانه دائمی مسابقات معماری و شهرسازی و هیأت حل اختلاف در وزارت راه و شهرسازی طبق تعاریف بند ۱۰ و ۱۱ آیین نامه جامع و با ترتیبات مندرج در بند ۴ بخش ۵ آیین نامه مذکور تشکیل می شود.

تبصره - راهبری و مدیریت تشکیل و استقرار دبیرخانه دائمی با هماهنگی دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری انجام پذیرد.

۳- برگزاری مسابقه و ثبت آن در دبیرخانه دائمی مسابقات و رعایت این دستورالعمل برای بناهایی که به لحاظ اهمیت کیفی، اهمیت عملکردی، میزان تأثیرگذاری در سیما و منظر شهری، وجه نمادین، اهمیت مکانی و اهمیت محلی، ملی و بین المللی شاخص می باشند اجباری است؛ تشخیص این امر تا زمان تصویب دستورالعمل بند ۲ مصوبه مورخ ۱۳۹۳/۴/۲۴ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران برعهده دبیرخانه دائمی مسابقات می باشد.

تبصره - بدیهی است مسابقات معماری و شهرسازی در شرایطی معتبر شناخته می شوند که تابع چهارچوب آیین نامه جامع و دستورالعمل حاضر باشند. به عبارت دیگر آن دسته از موضوعاتی که اجباری تشخیص داده نشده اند در صورت ثبت در دبیرخانه - که به معنای تمکین و التزام عملی به مفاد این دستورالعمل است -، از حمایت معنوی و اعتبار دبیرخانه دائمی برخوردار خواهند شد.

۴- تعاریف تکمیلی:

۴-۱. تعریف انواع مسابقه براساس بند الف بخش یک آیین نامه جامع به لحاظ محتوا، دامنه شرکت کنندگان، مراحل و نحوه داوری در این آیین نامه ملاک عمل می باشد.

۴-۲. کارفرما: مالک طرح یا هر کسی است که بنا بر قانون دارای اختیارات مالک است. (مطابق با توضیح بخش ۳ آیین نامه جامع)

۴-۳. برگزارکننده: شخص حقیقی یا حقوقی، دولتی یا غیردولتی است که مسابقه را برگزار می کند و متولی برگزاری آن در چارچوب این آیین نامه، و مسئول اصلی مسابقه در مقابل شرکت کنندگان و قانون است. (مطابق با جزء ۱ بند ب بخش الف، آیین نامه جامع)

۴-۴. جامعه شرکت کنندگان: مجموعه اشخاص حقیقی یا حقوقی است که بنا بر قوانین و ضوابط مسابقه، مجاز به شرکت در مسابقه شناخته می شوند، ولو عملاً در مسابقه شرکت نکنند؛ یعنی جامعه شرکت کنندگان بالقوه. (مطابق با جزء ۴ بند ب بخش الف، آیین نامه جامع)

۴-۵. شرکت کننده: شخص حقیقی یا حقوقی داوطلبی است که مطابق شرایط مندرج در برنامه مسابقه برای شرکت در آن مسابقه پذیرفته می شود. (مطابق با جزء ۵ بند ب بخش الف، آیین نامه جامع)

۴-۶. داور: داور مسابقه شخص حقیقی با صلاحیتی است که برگزارکننده وی را طی حکمی به عضویت در هیأت داوری منصوب می کند. (مطابق با جزء ۶ بند ب بخش الف، آیین نامه جامع)

۴-۷. هیئت داوری: هیئتی متشکل از داوران است که نتیجه مسابقه با داوری ایشان تعیین می شود. (مطابق با جزء ۷ بند ب بخش الف، آیین نامه جامع)

۴-۸. محصول مسابقه: موادی است که شرکت کنندگان به عنوان نتیجه اصلی فعالیت خود در مسابقه به دبیرخانه مسابقه تحویل می دهند و داوری مسابقه در میان آنها صورت می گیرد (مانند متن، نقشه، نمونک، پرونده رایانه ای، یا ترکیبی از آنها). محصول یا محصولات مسابقه در این دستورالعمل اختصاراً «محصول» یا «محصولات» خوانده می شود. (مطابق با جزء ۸ بند ب بخش الف، آیین نامه جامع)

۴-۹. دبیرخانه مسابقه: محل اداره کلیه امور مربوط به مسابقه است، که برگزارکننده آن را در اختیار مدیر قرار می دهد. دبیرخانه مسابقه در این دستورالعمل اختصاراً «دبیرخانه» خوانده می شود. (مطابق با جزء ۹ بند ب بخش الف، آیین نامه جامع)

۴-۱۰. دبیرخانه دائمی مسابقات معماری و شهرسازی: دبیرخانه ای است که برای رسیدگی به امور مسابقات معماری و شهرسازی و نظارت بر آنها تشکیل می شود. دبیرخانه دائمی مسابقات معماری و شهرسازی در این دستورالعمل اختصاراً «دبیرخانه دائمی» خوانده می شود. (مطابق با جزء ۱۰ بند ب بخش الف، آیین نامه جامع)

۴-۱۱. هیئت رسیدگی به اختلافات مسابقات معماری و شهرسازی: هیأتی است که حکمیت نهایی را در اختلافات احتمالی میان برگزارکننده و شرکت کننده برعهده دارد. هیأت رسیدگی به اختلافات مسابقات معماری و شهرسازی در این دستورالعمل اختصاراً «هیأت رسیدگی به اختلافات» خوانده می شود. (مطابق با جزء ۱۱ بند ب بخش الف، آیین نامه جامع)

۴-۱۲. برنامه مسابقه: برنامه ای است شامل اهداف، خواسته ها و نیازهای کارفرما، معرفی دقیق و کامل ارکان مسابقه، پیشنهاد نوع مسابقه و داوران (در صورت وجود پیشنهاد اولیه در خصوص معرفی داوران) برنامه کلی عملکردهای مورد نظر، رویکردهای طراحی، مطالعات پایه، (مطالعات زیست محیطی، سازگاری با محیط و توجه به صرفه جویی در مصرف آب و انرژی)، برنامه زمانی و جواز مورد نظر که می بایست به عنوان یکی از اسناد «گزارش پیشنهاد مسابقه» به دبیرخانه دائمی تحویل داده شود.

در صورتی که پیشنهاد اولیه در خصوص معرفی داوران وجود نداشته باشد دبیرخانه دائمی می تواند نسبت به پیشنهاد و معرفی داوران متناسب با موضوع پروژه به برگزارکننده حسب درخواست، اقدام نماید.

۴-۱۳. گزارش پیشنهاد مسابقه: گزارشی است مکتوب شامل «برنامه مسابقه»، احکام طرح های توسعه شهری در خصوص سایت و موضوع پروژه، اعتبارات و منابع مالی تخصیص داده شده قطعی برگزاری مسابقه و اجرای پروژه (مسابقات اجمالی و مفهومی از تعیین منابع مالی برای اجراء مستثنی هستند) و کلیه مدارکی که دبیرخانه دائمی براساس مقررات و اختیارات نظارتی خود مطالبه نماید.

۴-۱۴. جایزه: یکی از مزایای مسابقه به عنوان ابزار بهره مندی طرح های برتر منتخب از مزایای مادی و معنوی مربوطه است به نحوی که انگیزه شرکت در مسابقه را ایجاد نماید و متناسب با ارزش محصولات مسابقه باشد.

۱۵-۴. ارکان مسابقه: عبارتند از: کارفرما، برگزارکننده (به عنوان مشاور متخصص جهت مدیریت برگزاری مسابقه)، هیأت داوری، جامعه شرکت کنندگان و جایزه.

۵. ضوابط عمومی برگزاری مسابقات:

۵-۱. در مسابقات اجباری مذکور در بند ۳ کارفرما مکلف است، مسابقه را از طریق یک مشاور حقوقی متخصص برگزار کند که در این صورت مشاور مذکور به عنوان برگزارکننده بوده و طبق قراردادی کلیه مسئولیت‌های مربوطه را خواهد پذیرفت.

۵-۲. کارفرما می‌بایست خواسته‌های خود را در قالب اهداف، نیازها و برنامه‌ها، به طور روشن به برگزارکننده و هیأت داوران اعلام نماید.

۵-۳. برگزارکننده و کارفرما می‌بایست زمینه‌های استقلال نظر داوران را فراهم نمایند و اجازه اعمال نظر در داوری و ایجاد شرایط و محدودیت برای داوران را ندارند.

۵-۴. برگزارکننده در انجام وظایف مندرج در بند یک بخش ۵، آیین‌نامه جامع به عنوان مشاور متخصص کارفرما بوده و وظایف و تکالیف کارفرما در برگزاری مسابقه را مدیریت می‌کند.

۵-۵. برگزارکننده موظف است، پیش از برگزاری مسابقه، بخش مطالعات مسابقه شامل: نوع مسابقه متناسب با موضوع آن، روند مسابقه، مبانی نظری و «گزارش پیشنهاد مسابقه» را تدوین و نسبت به ارائه مکتوب آن و ثبت مسابقه در دبیرخانه دائمی اقدام نماید.

۵-۶. برگزارکننده می‌بایست پس از ثبت مسابقه و انتخاب داوران طی حکم کتبی انتصاب هریک از داوران را به داوری در آن مسابقه به وی اعلام نماید.

۵-۷. برگزارکننده مسابقه پس از اتمام داوری نهایی، می‌بایست، مشروح مذاکرات جلسات داوری، معیارهای داوری و بیانیه نهایی را مکتوب و پس از تأیید و امضای اعضای هیأت داوری و کارفرما، جهت ثبت و مستندسازی به دبیرخانه دائمی ارسال نماید.

۵-۸. کارفرما مکلف است طرح برنده مسابقه (به استثنای نوع ۱-۱ مسابقه طراحی اجمالی) را عیناً و مطابق نظر مؤلف طرح اجرا کند. در صورتی که کارفرما به منظور اجرای طرح با مؤلف طرح به توافق نرسد لازم است در صورت اجباری بودن مسابقه با برگزاری مجدد مسابقه و در غیر اینصورت از روشهای معمول و قانونی دیگر نسبت به تهیه طرح اقدام نماید.

۵-۹. مسئولیت حفظ و حراست از محصولات مسابقه در طی فرآیند مسابقه و برگزاری نمایشگاه بر عهده برگزارکننده است.

۵-۱۰. برگزارکننده موظف است ضمن ارایه مطالعات پایه و محتوای گزارش پیشنهاد مسابقه به هیأت داوران، نظر هیأت داوران را به منظور تدقیق متن آگهی‌ها، برنامه فیزیکی و رویکردهای طراحی، اخذ و با اتفاق آرای هیأت داوران، موارد را اعمال و ملاک عمل قرار دهد.

۵-۱۱. داوران باید پس از تهیه پیشنهاد درخواست مسابقه توسط برگزارکننده، انتخاب و پس از ثبت مسابقه در دبیرخانه دائمی به همراه برنامه فیزیکی و رویکردهای طراحی از طریق فراخوان یا آگهی مسابقه به جامعه شرکت کنندگان معرفی شوند.

۵-۱۲. در انتخاب داوران باید نسبت تخصص و تجربه آنان با موضوع و پیچیدگی مسابقه و سوابق داوری ایشان مورد توجه قرار گیرد.

۵-۱۳. رعایت ضابطه ممنوعیت شرکت ارکان مسابقه و منتسبان آنها طبق ماده ۹ بخش ۲، ضوابط، آیین‌نامه جامع و همچنین رعایت اخلاق حرفه‌ای داوران، عدم ذینفع بودن آنها در نتیجه مسابقه و رعایت ضابطه پنهان ماندن هویت صاحبان محصولات و ممنوعیت برقراری هرگونه ارتباط با شرکت کنندگان تا پایان کار داوری و اعلام نتیجه مطابق بند ۳-۵ و ۳-۶، آیین‌نامه جامع مورد تأکید است.

۵-۱۴. در صورت هرگونه تغییر در فرآیند برگزاری مسابقه لازم است موضوع و علت آن کتباً به آگاهی دبیرخانه دائمی برسد.

۵-۱۵. برگزارکننده مکلف است ضمن پذیرش مسئولیت تعهدات ناشی از آیین‌نامه جامع و دستورالعمل حاضر، جوایز مسابقه را طی مراسم رسمی اهدا نموده و نسبت به برگزاری نمایشگاه آثار، چاپ کارنما (کاتالوگ)، گزارش (مکتوب و مصور) نتایج مسابقه و معرفی طرحها اقدام نماید.

۵-۱۶. کاهش میزان و تغییر نحوه اهدای جوایز مسابقه پس از انتشار فراخوان و یا آگهی مسابقه امکان‌پذیر نمی‌باشد.

۵-۱۷. هر مسابقه باید جوایزی معین داشته باشد و در آگهی مسابقه به اطلاع عموم جامعه شرکت کنندگان رسانده شود.

(مطابق ماده ۱۴، بخش ۲ (ضوابط)، آیین‌نامه جامع)

۵-۱۸. تعهد برگزارکننده به عقد قرارداد ادامه کار با برنده می‌تواند مکمل بعضی از جایزه‌ها باشد، اما در هیچ صورتی جانشین جوایز هیچ یک از رتبه‌ها نمی‌گردد. (مطابق ماده ۱۴، بخش ۲ (ضوابط)، آیین‌نامه جامع)

۵-۱۹. در برخی از مسابقات، در صورت توافق ادامه کار با برنده اول، عقد قرارداد در این باره نمی‌تواند جانشین جایزه اعلام شده باشد. (مطابق ماده ۱۴، بخش ۲ (ضوابط)، آیین‌نامه جامع)

۵-۲۰. در صورتی که برگزارکننده علاوه بر اعطای جایزه به برندگان، قسمتی از هزینه طرح‌های برنده یا شرکت کنندگان یا تمامی هزینه‌ها را، در حدودی که در آگهی اعلان می‌کند، متقبل شود. در این صورت، عمل به مفاد فراخوان و یا آگهی مسابقه در موعد مقرر جزو تعهدات قانونی برگزارکننده خواهد بود. (مطابق ماده ۱۵، بخش ۲ (ضوابط)، آیین‌نامه جامع)

۵-۲۱. پرداخت هزینه شرکت در مسابقه به راه‌یافتگان به مرحله دوم در مسابقات دو مرحله‌ای الزامی است. (مطابق ماده ۱۵، بخش ۲ (ضوابط)، آیین‌نامه جامع)

۵-۲۲. کلیه ارکان مسابقه و عموم شرکت کنندگان ملزم به رعایت حقوق مؤلفین و مصنفین می‌باشند. در صورتی که براساس اسناد معتبر معلوم شود که مالکیت طرح ارائه شده در مسابقه خلاف واقع است (طرح کپی شده است)، ضمن حذف طرح از فرآیند مسابقه؛ شرکت کنندنده مربوطه از شرکت در مسابقات معماری و شهرسازی به مدت ۵ سال محروم می‌شود. اعلام این موضوع به دبیرخانه دائمی می‌تواند توسط هریک از ارکان مسابقه از طریق طرح شکایت به دبیرخانه دائمی صورت گیرد، بدیهی است احراز تخلف مورد ادعا براساس اسناد و مدارک معتبر توسط دبیرخانه انجام گرفته و قابل ارجاع به هیأت رسیدگی به اختلافات است.

۵-۲۳. در صورتی که درخصوص نتایج نهایی داوری شکایت یا اختلاف نظر به وجود آید، موضوع از طریق دبیرخانه دائمی و طرح مسئله در هیأت رسیدگی به اختلاف قابل پیگیری است.

۵-۲۴. نماینده دبیرخانه دائمی (برحسب مورد) می‌تواند در جلسات هیأت داوران، بدون حق رأی و نظر حضور داشته باشد.

۵-۲۵. اهم وظایف دبیرخانه دائمی به شرح زیر تعیین می‌شود:

- ثبت مسابقات معماری و شهرسازی

- نظارت بر فرآیندهای اجرایی و محتوای مسابقات

رسیدگی به ابهامات و تفسیر مفاد مصوبه حاضر در صورت نیاز، از طریق دبیر شورای عالی شهرسازی و معماری ایران

- وصول شکایات مربوط به مسابقات و رسیدگی به آن در هیأت رسیدگی به اختلافات

- تشکیل آرشیو جامع مسابقات، مستندسازی و تحلیل مسابقات

- نظارت بر حسن اجرای آیین‌نامه جامع

- پیش‌بینی تشکیلات و منابع کارشناسی به منظور ارزیابی و تحلیل فرآیند مسابقات و دستورالعمل حاضر

- پیشنهاد و معرفی داور متناسب با موضوع مسابقه حسب درخواست برگزارکننده

- تدوین دستورالعمل‌های نحوه انجام وظایف و گردش کار

- ارائه گزارش‌های دوره‌ای شش ماهه در خصوص نتایج اجرای دستورالعمل به دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران

۵-۲۶. در مسابقات معماری و شهرسازی که به صورت بین‌المللی برگزار می‌شوند رعایت کلیه مقررات و ضوابط اتحادیه بین‌المللی معماران (UIA)، و سازمان تربیتی، علمی و فرهنگی ملل متحد (UNESCO) علاوه بر مفاد این دستورالعمل الزامی است. و به منظور مستندسازی لازم است کلیه مدارک و مستندات مسابقه به دبیرخانه دائمی ارائه شود.

۶. بازنگری

این دستورالعمل با توجه به ارزیابی، تحلیل و نتیجه پایش فرآیند برگزاری مسابقات، توسط دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری، به لحاظ میزان کارایی و اثربخشی و در صورت ضرورت با هدف ارتقاء بهره‌وری، با پیشنهاد دبیرخانه دائمی هرپنج سال یک بار مورد تجدیدنظر، تکمیل و اصلاح قرار خواهد گرفت.

۷. نظارت بر حسن اجرای دستورالعمل

نظارت بر حسن اجرای این دستورالعمل برعهده دبیرخانه دائمی می‌باشد و دبیرخانه اختیار دارد در صورت مشاهده تخلف از مفاد آیین‌نامه اجرایی و دستورالعمل حاضر و عدم رعایت اخلاق حرفه‌ای، در فرآیند برگزاری مسابقات معماری و شهرسازی اعم از اختیاری و اجباری، نسبت به رسیدگی به تخلف و تعیین محرومیتها، از طریق هیأت حل اختلاف، اقدام نماید.

نظارت عالی بر عملکرد دبیرخانه دائمی در تحقق اهداف این دستورالعمل، برعهده دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران می‌باشد.

تبصره - دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری مکلف است نتیجه پایش فرآیند برگزاری مسابقات را وفق دستورالعمل اجرایی مذکور، ظرف مدت یک سال به جهت تصمیم‌گیری‌های بعدی به شورای عالی شهرسازی و معماری ارائه نماید.

مراتب جهت استحضار، دستور انعکاس به کلیه مراجع ذی‌ربط استانی به ویژه شهرداران محترم و صدور دستور اقدام مقتضی به استحضار می‌رسد.

معاون معماری و شهرسازی و دبیر شورای عالی معماری و شهرسازی - پیروز حناچی